

**UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG**

**HØJESTERETS DOM
afsagt mandag den 2. marts 2015**

Sag 258/2014

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten på Frederiksberg den 1. november 2013 og af Østre Landsrets 3. afdeling den 21. august 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Michael Rekling, Oliver Talevski og Kurt Rasmussen.

Påstande

Dommen er anket af T1 med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anbringender

T1 har anført, at landsrettens strafudmåling er for streng. Forarbejderne til ændringen i 2010 af straffelovens § 33, stk. 3, lægger ikke op til forhøjelse af normalstraffen, men indebærer alene en større frihed for domstolene i de allervesteste sager.

Landsrettens afgørelse om 8 års fængsel ligger således væsentligt over det niveau på 5-6 år, som tidligere er afstukket i lignende sager. Dette niveau bør også efter lovændringen i 2010

fastholdes for drab begået af mindreårige, idet 15-17-årige må tillægges et klart mere begrænset ansvar for deres handlinger end voksne.

Retshåndhævelsessensyn kan alene begrunde et niveau på fængsel i over 5-6 år i de allerveste tilfælde af drab. I den foreliggende sag foreligger ingen særligt kvalificerende omstændigheder. Der er tale om en pludseligt opstået situation, hvor drabet blev begået spontant med ét knivstik. Handlingen blev foretaget i en oprørt sindstilstand fremkaldt af F2's uretmæssige angreb på T1's ven, jf. straffelovens § 82, nr. 5. F2 var fysisk og aldersmæssigt T1 overlegen.

Anklagemyndigheden har anført, at drab er den allerveste form for kriminalitet, hvorfor der efter ændringen af straffeloven i 2010 bør udmåles en fængselsstraf på mere end 8 år. Med ophævelsen af strafmaksimum på 8 år er det hensigten, at straffen skal fastsættes ud fra en konkret afvejning af sagens omstændigheder. T1 er dømt for at have begået manddrab med knivstik. Overfaldet blev begået sammen med to medgerningsmænd, der ved landsrettens dom er dømt for vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter. Det var T1, der havde medbragt den kniv, der blev benyttet.

Den udmålte straf på fængsel i 8 år ligger ikke væsentligt over straffniveauet før lovændringen i 2010. Strafniveauet for manddrab begået af mindreårige var tidligere fængsel i 7-8 år. Udgangspunktet bør efter lovændringen være fængsel i 10 år. Ud over manddrab er T1 fundet skyldig i yderligere forhold, herunder bl.a. kvalificeret vold og afpresning.

Supplerende sagsfremstilling

T1 er efter byrettens dom ved tre domme idømt bøder, jf. § 27, stk. 1, jf. § 2, i bekendtgørelse om euforiserende stoffer. Han er således ved Retten i Odenses domme af 8. november 2013 og 12. juni 2014 idømt bøder på hver 1.000 kr. Ved Københavns Byrets dom af 22. august 2014 er han idømt en bøde på 1.500 kr. Straffelovens § 89 er ikke citeret i dommene.

Endvidere er T1 ved Retten i Odenses dom af 1. september 2014 fundet skyldig i overfald på tjenestegørende pædagog, hærværk, flugt fra lukket institution samt besiddelse af mobiltelefoner i lukket institution, jf. straffelovens § 119, stk. 1, § 291, stk. 1, og § 124, stk. 1

og 4. Forholdene blev begået både før og efter byrettens dom. Der blev ved Retten i Odenses dom ikke fastsat tillægsstraf, jf. straffelovens § 89.

Retsgrundlag

Efter straffelovens § 237 straffes manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid. Efter § 33, stk. 3, kan en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført, dog ikke idømmes fængsel på livstid. Efter § 82, nr. 1, skal det ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som formildende omstændighed, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.

Ved lov nr. 711 af 25. juni 2010 fik straffelovens § 33, stk. 3, sit nuværende indhold. Før lovændringen måtte straffen ikke overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. Lovændringen er baseret på betænkning nr. 1508/2009 om indsatsen mod ungdomskriminalitet. I betænkningen er anført bl.a. (s. 168-174):

"2.3.3. Hensyntagen til ung alder ved strafudmålingen

Allerede i forbindelse med vedtagelsen af den nugældende straffelov af 1930 var det den almindelige opfattelse, at det var særligt betænkeligt at anvende langvarige frihedsstraffe over for unge under 18 år pga. hensynet til disses fremtidige udvikling. Dette princip er bl.a. udmøntet i straffelovens § 33, stk. 3, som kommissionen forventes at inddrage i sine overvejelser, og hvorefter straffen ikke kan overstige 8 års fængsel for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. For en nærmere beskrivelse af baggrunden for og indholdet af straffelovens § 33, stk. 3, henvises til afsnit 2.3.3.1 nedenfor. Princippet er desuden udmøntet i straffelovens § 82, nr. 1, hvorefter det i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen for en kriminel handling, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. Fra retspraksis er det imidlertid også et kendt fænomen, at domstolene i visse sager udmåler en lavere straf til unge over 18 år pga. manglende modenhed hos de pågældende.

Kommissionen skal i den forbindelse pege på, at langvarige frihedsstraffe i mange tilfælde vil være mere "følelige" for unge end for voksne, fordi de fleste unge pga. deres hastige personlighedsmæssige udvikling vil opleve en frihedsstraf i ungdomsårene som meget indgribende. Det er den almindelige opfattelse, at en væsentlig del af en persons karakterdannelse finder sted i ungdomsårene og derfor må samspillet med familie og venner og adgangen til sunde fritidsinteresser antages at være særligt vigtigt netop i denne periode.

Hertil kommer, at en langvarig frihedsstraf i ungdomsårene f.eks. ofte vil gøre det betydeligt vanskeligere for unge at tage en uddannelse. Uddannelse er en væsentlig – og i mange tilfælde afgørende – forudsætning for at få et erhvervsarbejde, der normalt anta-

ges at være en af de vægtige faktorer, som kan medvirke til at fastholde unge i en positiv, kriminalitetsfri udvikling.

Det taler desuden for hensyntagen til ung alder ved strafudmålingen, at unge under 18 år efter kommissionens vurdering har vanskeligere ved at overskue konsekvenserne af deres handlinger end voksne.

Endvidere kan der peges på, at unge generelt er mere påvirkelige end voksne, og at de derfor må antages at være mere modtagelige for de skadelige effekter af frihedsstraf, herunder negativ påvirkning fra ældre, mere hærdede afsonere. De negative effekter af anbringelse af unge på institutioner og i fængsler er dokumenteret i såvel danske som udenlandske undersøgelser, jf. afsnit 10.5 i kommissionens udredningsrapport, jf. bilag 3. Undersøgelserne viser således, at risikoen for recidiv er betydeligt forhøjet for unge, der har været anbragt i institutioner med andre kriminelle unge eller i fængsler.

Samlet set er der efter kommissionens opfattelse vægtige argumenter for at reservere brugen af langvarige frihedsstraffe til de heldigvis forholdsvis få tilfælde, hvor mindre indgribende sanktioner må anses for utilstrækkelige.

...

Med baggrund i denne sammenligning af brugen af ubetingede sanktioner og anbringelser uden for hjemmet efter den sociale lovgivning i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med, synes der derfor som udgangspunkt heller ikke at være behov for at anvende ubetingede frihedsstraffe i større omfang, end det allerede sker i dag.

...

Et flertal i kommissionen [15 medlemmer] skal på den baggrund anbefale, at man fastholder det generelle udgangspunkt, hvorefter det ved strafudmålingen taler for en lavere straf, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.

...

2.3.3.1. Mulighed for fravigelse af strafmaksimum under særdeles skærpende omstændigheder

Som anført i afsnit 2.3.3 ovenfor må straffen for en kriminel handling ikke overstige 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da den kriminelle handling blev udført, jf. straffelovens § 33, stk. 3.

Bestemmelsen stammer fra straffeloven af 1866, hvoraf det fremgår, at der for en forbrydelse begået af personer mellem 15 og 18 år i intet tilfælde må idømmes en højere straf end strafarbejde i 8 år. I forarbejderne til straffeloven af 1930 henvises til, at den absolutte grænse for straffens varighed på 8 år er opstillet, "da det af hensyn til den pågældendes fremtidige udvikling vil være særlig betænkeligt at anvende meget langvarige fængselsstraffe over for så unge personer".

Bestemmelsen indebærer, at der gælder en absolut grænse på 8 års fængsel for lovovertrædelser begået af unge under 18 år. Der kan således f.eks. ikke idømmes en strengere straf under henvisning til straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., om strafforhøjelse med indtil det halve i tilfælde, hvor en person under særdeles skærpende omstændigheder har begået flere lovovertrædelser ved en eller flere handlinger. Bestemmelsen er dog ifølge

retspraksis ikke til hinder for, at der fastsættes en samlet fængselsstraf, som overstiger 8 år, når den pågældende straffesag tillige omfatter lovovertrædelser, begået efter at gerningsmanden er fyldt 18 år.

Bestemmelsen er anvendt flere gange i retspraksis, herunder i sager vedrørende manddrab begået af unge under 18 år.

...

Det bemærkes desuden, at det efter straffelovens § 82, nr. 1, i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen for en kriminel handling, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.

Det bemærkes, at bestemmelsen i straffelovens § 33, stk. 3, på grund af det relativt høje strafmaksimum på 8 års fængsel og på grund af bestemmelsen i straffelovens § 82, nr. 1, kun vil have betydning i sager om meget alvorlig kriminalitet, herunder manddrab, jf. straffelovens § 237. I praksis har bestemmelsen derfor kun betydning for strafudmålingen i ganske få sager.

Kommissionen har overvejet, om der i forbindelse med disse relativt få sager kan være behov for at fravige strafmaksimum i særlige tilfælde. Kommissionen bemærker i den forbindelse, at der som nævnt er tale om sager vedrørende meget alvorlig kriminalitet, og at der derfor kan være særlig grund til at inddrage hensynet til retsbevidstheden hos ofrene for de pågældende kriminelle handlinger og hos befolkningen generelt i overvejelserne.

Efter kommissionens opfattelse vejer hensynet til retsbevidstheden selv ikke i sager vedrørende meget alvorlig kriminalitet så tungt, at det – stillet over for hensynet til, at unge af hensyn til deres fremtidige udvikling ikke bør idømmes meget langvarige fængselsstraffe – bør føre til en generel forhøjelse af strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3.

Kommissionen har dog overvejet, om der i tilfælde af særligt grov kriminalitet undtagelsesvis skal være mulighed for at forhøje strafmaksimum. En sådan model kendes f.eks. fra straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., hvorefter straffen for flere lovovertrædelser begået ved en eller flere handlinger under særdeles skærpene omstændigheder kan overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf.

Kommissionen skal i den forbindelse henvise til anbefalingen fra FN's Børnekomité om aldrig at anvende livstidsstraf over for unge under 18 år, uanset muligheden for prøvelsladelse, jf. afsnit 2.3.3 ovenfor.

Et flertal i kommissionen [8 medlemmer] finder, at det gældende strafmaksimum på 8 års fængsel er tilstrækkeligt til at tilgodese hensynet til retsbevidstheden, også i sager vedrørende alvorlig kriminalitet.

Udgangspunktet for dette flertal er, at de 15-17-årige for de samme handlinger generelt må tillægges et klart mere begrænset personligt ansvar for deres handlinger end voksne, og at specialpræventive hensyn bør vægtes relativt betydeligt højere ved såvel de mulige som de faktiske sanktionsvalg end for voksne. Heraf følger, at det er rimeligt og rigtigt, at den mulige maksimumstraf er betydeligt mindre for de 15-17-årige end for

voksne. Flertallet påpeger, at mindretallets nedenstående forslag indebærer, at der kan idømmes fængsel indtil livstid, hvilket vil være i strid med den ovennævnte anbefaling fra FN's Børnekomité.

Flertallet finder ikke, der vil være *generalpræventive* fordele forbundet med øgning af strafmaksimum. Det vurderes som lidet sandsynligt, at unge potentielle seriemordere eller lignende i højere grad skulle lade sig afskrække af, om de maksimalt kan få 8 års fængsel eller mere.

Specialpræventivt vurderer flertallet, at det ville være direkte skadeligt at give mulighed for længere fængselsstraffe. Det vides med rimelig sikkerhed, at tilbagefaldsrisikoen for unge alt andet lige ikke mindskes med fængselsstraffens længde, snarere tværtimod. Der er samtidig grund til at antage, at de unge, hvor en forlængelse ud over 8 år kunne komme på tale, i særlig grad vil være afvigende unge med voldsomme personligheds-mæssige problemer, som fængslets rammer kun i meget begrænset omfang rummer mulighed for at gøre noget ved, og hvor den daglige nærhed og tæthed til andre unge kriminelle er særligt risikabel. Det er flertallets forventning, at i hvert fald en del af disse unge, hvis det af kommissionen foreslåede initiativ til identifikation og udredning gennemføres, skal tilbydes relevant behandling i forbindelse med afsoningen (eventuelt uden for fængslets regi). Dette vurderes i modsætning til en øgning af strafmaksimum at ville have en positiv effekt på tilbagefaldsrisikoen.

En eventuel udvidelse af maksimumgrænsen må altså i givet fald alene begrundes *repressivt*. På den ene side kan man sige, at forbrydelser som seriemord eller masse-mord næppe i befolkningens øjne vil kunne straffes hårdt nok. Også 10 eller 12 år vil umiddelbart opleves som (alt) for lidt. Man er altså – af de indledningsvist nævnte grunde – henvist til at beslutte sig for en forholdsvis arbitrær grænse, dvs. et maksimum der er betydeligt mindre end livstid. Man kan efter flertallets opfattelse sige, at en fængselsstraf på 8 år for en ung på 15, 16 eller 17 år (hvor man ikke engang eller kun lige har afsluttet sin folkeskoleuddannelse) betyder, at man fratages hele sin ungdom i samfundet (frem til man er 23, 24 eller 25 år), og at det, med den tidshorizont unge har, sikkert vil blive opfattet og oplevet som en livstidsstraf – en helt uoverskuelig del af ens liv, der forsvinder.

Uanset forbrydelsens grovhed og karakter finder flertallet således, at det må kunne række med muligheden for at sætte unge uden for samfundet i hele deres ungdom – eller de mest betydende år af deres ungdom, om man vil – dvs. en fastholdelse af en maksimumstraf på 8 års fængsel.

Et *mindretal* i kommissionen [7 medlemmer] finder, at retshåndhævelsessenssyn ved de allergroveste forbrydelser bør veje tungere end det hensyn, der begrundes den nuværende regel (nemlig at en fængselsstraf på mere end 8 år indebærer en form for "dobbeltstraf" i forhold til helt unge lovovertrædere, som "mister" deres ungdom og muligheder på arbejdsmarkedet osv.). Mindretallet foreslår således, at reglen i straffeloven § 33, stk. 3, ikke skal gælde ved de allergroveste forbrydelser, men det bør i disse tilfælde være op til retten at fastsætte straffen i den enkelte sag under inddragelse af bl.a. straffelovens generelle regel om, at ung alder i almindelighed skal tale for en lavere straf."

I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af bl.a. straffelovens § 33, stk. 3, fremsat den 17. marts 2010, er det bl.a. anført (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, lovforslag nr. L 164, s. 2-9):

"Almindelige bemærkninger

...

4. Forhøjelse af strafmaksimum for forbrydelser begået af personer under 18 år

...

4.2. Lovforslagets udformning

...

4.2.2. Justitsministeriet er enig med kommissionen i, at gerningsmandens unge alder fortsat i almindelighed bør indgå som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen, jf. straffelovens § 82, nr. 1. Denne bestemmelse foreslås således ikke ændret.

Bestemmelsen i straffelovens § 33, stk. 3, vil bl.a. på grund af bestemmelsen i straffelovens § 82, nr. 1, kun have praktisk betydning i tilfælde af meget grov kriminalitet. Justitsministeriet finder, at domstolene ikke bør være afskåret fra efter en konkret vurdering i de allergroveste tilfælde at kunne lægge en sådan vægt på retshåndhævelseshensyn, at der bør udmåles en fængselsstraf på mere end 8 års fængsel.

Det foreslås derfor at ophæve den gældende maksimumstraf på 8 års fængsel i tilfælde, hvor gerningsmanden var under 18 år på gerningstidspunktet. Bl.a. under hensyn til den generelle anbefaling fra FN's Børnekomité om ikke at anvende livstidsstraf over for lovovertrædere under 18 år, jf. pkt. 4.2.1 ovenfor, foreslås det i stedet, at en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år på gerningstidspunktet, ikke kan idømmes fængsel på livstid.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

...

Til nr. 2 (straffelovens § 33, stk. 3)

Det foreslås, at den nuværende regel om en maksimumstraf på 8 års fængsel for kriminelle handlinger begået af personer, der var under 18 år på gerningstidspunktet, ophæves, og i stedet fastsættes det, at personer, der var under 18 år på gerningstidspunktet, ikke kan idømmes fængsel på livstid. Personer, der var under 18 år på gerningstidspunktet, kan således idømmes op til 16 års fængsel eller op til 20 års fængsel i de tilfælde, hvor der er hjemmel til at forhøje den foreskrevne straf, jf. straffelovens § 33, stk. 1 og 2 (som ikke ændres).

Efter straffelovens § 82, nr. 1, (som ikke ændres) skal det som hidtil i almindelighed indgå som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen for en kriminel handling, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført.”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår strafudmåling for en person, der bl.a. har begået manddrab, og som var under 18 år på gerningstidspunktet.

Ved lov nr. 711 af 25. juni 2010 blev straffelovens § 33, stk. 3, ændret, således at en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført, ikke kan idømmes fængsel på livstid. Tidligere fremgik det, at straffen for denne persongruppe ikke måtte overstige fængsel i 8 år.

I forarbejderne til lovændringen i 2010 er det anført, at domstolene ikke bør være afskåret fra efter en konkret vurdering ”i de allervesteste tilfælde” at kunne lægge en sådan vægt på retshåndhævelsessensyn, at der bør udmåles en straf på mere end 8 års fængsel.

Højesteret finder, at lovændringen i 2010 ikke indebærer, at udgangspunktet for strafudmålingen ved meget alvorlig kriminalitet, som f.eks. drab, begået af en mindreårig skal forhøjes til fængsel i mere end 8 år. Lovændringen indebærer, at domstolene skal fastsætte straffen for drab begået af en mindreårig efter en konkret vurdering af bl.a. forbrydelsens grovhed og under hensyntagen til gerningsmandens alder på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 82, nr. 1. Domstolene er i den forbindelse ”i de allervesteste tilfælde” ikke som tidligere afskåret fra at udmåle en straf på fængsel i mere end 8 år.

T1 er fundet skyldig i manddrab ved at have dræbt F2 med ét knivstik. Da drabet fandt sted, var T1 ca. 16 ½ år. Ud over manddrab er T1 fundet skyldig i vold, hærværk, afpresning, ulovlig våbenbesiddelse, overfald på tjenestegørende pædagog og flugt fra lukket institution.

Landsretten har udmålt straffen til fængsel i 8 år. Efter oplysningerne om drabet og de øvrige forbrydelser samt T1's alder på drabstidspunktet finder Højesteret, at straffen, der tillige skal fastsættes efter straffelovens § 89, er passende udmålt.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

T1 har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T1 skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 2. marts 2015.

**Kirsten Lohmann
kontorfuldmægtig**

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 21. august 2014 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne Ejler Bruun, Henrik Bitsch og Martin Broms (kst.) med nævninger).

3. afd. N nr. S-3323-13:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

Født april 1996

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

2) T2

Født april 1994

(Gitte Juul Jensen (prøve), besk.)

Påstande

Frederiksberg Rets dom af 1. november 2013 er anket af de tiltalte T1 og T2
med påstand om frifindelse i sagens forhold 1-3, subsidiært formildelse af
straffen.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med det i byretten
fremlagte anklageskrifts forhold 1-3 samt i øvrigt skærpeelse. Der påstås herved domfældelse
for manddrab i forhold 3 i forening med T3, der i dette forhold
er dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. 246.

T1 har nedlagt påstand om, at de tiltalte skal betale ham erstatning
med 7.500 kr.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne retspatolog

VI, F1, V3, V5 og V6

Der er endvidere afgivet vidneforklaring af V12

T1 har forklaret, at han kender de andre tiltalte gennem nogle kammerater fra området. De plejede at ses fire gange om ugen i de 7 – 8 måneder, de havde kendt hinanden. Han har ikke set nogle af de andre gå med kniv. Han gik med kniv, fordi nogle "fra byen" ville give ham en omgang. Han havde nok vidst det fra ca. den 18. september 2012. Han havde taget kniven derhjemme. Det var en normal grøntsagskniv på ca. 8 – 10 centimeters længde. Den var i hans bælte i siden. Den var ikke i en skede. Han så bilen med det samme, da den kom forbi. De to i bilen stak hovederne ud, men de sagde ikke noget. Tiltalte blev bange. De lignede rockere, og det var rockere, der var efter ham. De to, der steg ud, råbte "Bandidos, Bandidos" og virkede truende. T2 prøvede at dæmpe det ned, og han sagde, at de passede sig selv. F2 slog T2 i ansigtet med knyttet hånd. T2 trådte et skridt tilbage. T2 var meget mindre end F2. T3 stod ved siden af. Tiltalte trak sin kniv og stak efter hofte på F2 for at skræmme dem væk. Han mener, at han holdt kniven lidt højere end sit eget bælte, da han stak. Han viftede bagefter med kniven for at skræmme F1 væk. T2 kunne nok ikke se noget, fordi han blev svimmel efter slaget. Han løb lidt efter dem for at sikre sig, at de forsvandt. T3 kunne nok heller ikke se noget. Han har ikke set T2 have en kniv i hånden. Det var først, da de kom hjem, at T2 fortalte tiltalte, at han også havde en kniv. Der var lidt blod på tiltaltes egen kniv. Han har ikke haft nogen konflikt med de to før episoden, og han vidste slet ikke, hvem de var. De var store og muskuløse og havde tatoveringer i ansigtet. Derfor omtaler han dem som rockere. F2 bevægede sig, da tiltalte stak. F2 slog uden varsel. Det hele skete "som et lyn fra en klar himmel". De to, der kom ud af bilen, var nok begge to to hoveder større end tiltalte og hans venner. Foreholdt aflytning af telefonsamtale den 17. marts 2013, kl. 17.32, mellem tiltalte og T3 forklarer tiltalte, at hans udtalelse om, at han vil "plukke" nogen, er udtryk for frustration.

T2 har forklaret, at han havde et skænderi med F2 i nogle uger før, men de fandt ud af, at de begge kendte nogen i Bandidos, som F2 var relateret til. Derfor lod de deres uoverensstemmelser ligge. Skænderiet dengang startede på samme som skænderiet den 25. september ved, at de blandt andet sagde "hvad glor du på" og lignende. T1 var nok med dengang, men det var T3 ikke. Han havde ikke kniv med den dag, og han så ikke, at T1 havde en. Den 25. september 2012 blev han nervøs, da han så de to

i bilen. Han var bange for at få bank. Det var F2 der sagde "hvad glor du på" og derefter slog tiltalte. Tiltalte røg op af et hegn og prøvede at trække sin egen kniv. Han tror, at det var F2, der sagde "få den kniv væk." Tiltalte troede, at det var ham, der blev talt til. Han gik ud på vejen, da F2 og F1 løb. Tiltalte var bange for, at de løb efter våben. Tiltalte gik med kniv, fordi han havde fået tilbud om at blive optaget i Bandidos, men havde sagt nej tak. Det gjorde ham nervøs. Han vidste, at det kunne være uklogt at sige nej til et fuldgældigt medlem af Bandidos. Han gik også med kniv efterfølgende, da han havde hørt, at han var truet. Hans kniv var også en køkkenkniv. Han kan ikke sige, hvor lang den var. Måske var bladet 10 centimeter langt. Han smed ikke sin kniv væk efter episoden den 25. september 2012. De mødtes den dag, fordi de skulle i kurbad på . De boede i og skulle møde T3. Det havde de aftalt dagen før. F2 var meget større end tiltalte, der nok var 165 cm høj og vejede 55 kg. Han så ikke T1, før han selv var ude på vejen. De standsede det samme sted. Tiltalte sagde, at de nok var løbet efter våben. T1 sagde nej og sagde, at han nok havde ramt F2. Ved episoden 14 dage før sad de i hver deres bil og kørte forbi hinanden i et kryds. F2 gjorde tegn til tiltalte, og de standsede deres biler.

V1 har forklaret, at hun var til stede under obduktionen, men ikke under personundersøgelsen. Man kan vurdere knivens længde ved at måle, hvor langt der er fra indstikssåret til der, hvor indstikskanalen ender. Det kan også ses på scanningen, som foretages før obduktionen. Der er her stødt mod bløddele, ikke knogler, så der behøver ikke være anvendt særlig stor kraft. Man er ret sikker på længden af kniven, men da der er stødt mod bløddele, kan kniven trænge længere ind end bladets længde. Man kan ikke se, om offeret har bevæget sig. Man giver væske i ambulancen for at holde hjertet i gang og holde trykket i karrene oppe. Det skader selvsagt behandlingen, at droppet rives ud, men det er normalt let at lægge drop et andet sted. Man kan ikke sige noget nøjagtigt om, hvilke konsekvenser det har haft i det konkrete tilfælde, at droppet blev taget ud.

F1 har forklaret, at han godt kunne mærke, at de ikke var venner, da de steg ud. Han kan ikke svare på, hvorfor F2 vendte bilen. Det talte de ikke om. Vidnet steg ud for at støtte sin kammerat. Der var ikke nogen af de tiltalte, der sagde noget til ham. Vidnet mener, at en af de tiltalte startede med at skubbe til F2. F2 skubbede igen og ramte T2. Kniven blev først trukket efter, at vidnet selv var blevet slået. Han sagde, at de havde en kniv. Vidnet stod til venstre for F2 og lidt bagved ham, der havde kniven. Han kunne høre, at de løb efter ham, da han og F2 prøvede at løbe. Han løb ind i en baggård og gik efterfølgende rundt og ledte efter F2. Han gik tilbage og så, at de tiltalte

tog jakkerne fra bilen. Han blev selv syet med 15 sting i hånden. Han har fortsat mén i form af nedsat følelse i tommelfingeren.

Han og F2 skulle op at træne. De tiltalte stod og lavede fagter med hænderne. Det virkede provokerende, da de havde gjort det samme 14 dage tidligere. Derfor virkede det provokerende, at de nu igen stod og gjorde fagter. Vidnet havde ikke selv noget at tale med de tre tiltalte om. Han og F2 ville selvfølgelig konfrontere de tre drenge med deres opførsel. Han fastholder, at F2 ikke skubbede først, men alene skubbede tilbage. De havde talt sammen først, men han fastholder, at T2 skubbede først. F2 gik tæt på T2, der godt kan have følt sig truet. Det kan vidnet ikke afvise. Det er rigtigt, at T2 røg tilbage, da han fik slaget. Han så ikke, at de løb efter ham, men han hørte det og kunne føle det. Han stoppede i baggården og konstaterede, at de ikke fulgte efter ham. Det er rigtigt, at han selv var inde på en sandwichbar en del af tiden, da episoden 14 dage før fandt sted. Han har derfor forklaret, hvad F2 har fortalt ham.

V3 har forklaret, at han ikke så F2 løbe til Café , men vidnet kender området. Retningen, som F2 løb i, var mod cafeen. Han fik indtryk af slagsmål, fordi der var tumult og kaos, og fordi der blev råbt. De tiltalte gestikulerede, og det var tydeligt, at det ikke var for sjov. De virkede aggressive. Han mener, at T1 havde kniven ned langs siden, da vidnet så ham løbe. T2's kniv så vidnet først, da de tiltalte stod ved Døgnetto. Der så han begge knive. T1's kniv var stor. Vidnet kørte ad , da han blev opmærksom på episoden. Han rullede vinduet ned og råbte til drengene, at de skulle tage det roligt. De, der løb, løb nærmest langs vidnets bil. Måske ramte F2 hans bil. T1 løb på fortorvet efter de andre, der løb på kørebanen. De løb i retning fra pizzeriaet mod det hvide hegn.

V5 har forklaret, at det, han har set, svarer til det, der er skrevet ned af byretten. Han så en person, der løb ind på Café . Han kan ikke sige sikkert, hvor de, der løb efter ham, standsede. De to, der steg ud, var korthårede og begge danskere. De var lige store. Den ene havde tatoveringer i ansigtet. De tre drenge løb efter ham, der havde slået. De løb efter ham i retning mod bodegaen. Der var en bil midt på vejen. Det var den bil, som de to danskere kom kørende i. Det var en hvid passat. Han har ikke set andre biler på det tidspunkt.

V6 har forklaret, at han ikke ved afhøringen hos politiet blev spurgt om, hvilken hånd tiltalte havde kniven i, men det var i venstre hånd. Den mand, der kom

ind, faldt om ved en spillemaskine. Vidnet og en kvindelig gæst prøvede at give førstehjælp. Der gik lang tid, måske 15 – 20 minutter, før ambulancen kom. De, der var udenfor, prøvede ikke at komme ind. De standsede ved trappen og bankede ikke på.

V12 har forklaret, at han den 25. september 2012, ca. kl. 11.30, var på pizzeria for at spise frokost. Han går på skole. T3 og nogle andre af vidnets klassekammerater var der. T1 og T2 som vidnet ikke kendte, kom også og stod udenfor ved et hvidt hegn. T3 gik ud til dem. Da vidnet stod i indgangen kom en bil. Den kørte forbi, vendte og stoppede. To store mænd hoppede ud. Den ene var F2. Vidnet kendte ham ikke, men han har senere hørt hans navn i pressen. Den ene person slog T2. Der opstod tumult. De løb alle ud på vejen. Han hørte, at de skændtes. De råbte i munden på hinanden. Han husker ikke, hvad der blev sagt. Han husker ikke, om der blev sagt noget om Bandidos. En af de to mænd løb ind i Café. Han så ikke nogen kniv. Han hørte heller ikke, at der blev sagt noget om en kniv. Foreholdt afhøringsrapport af 10. oktober 2012, side 6, 2. afsnit, kan vidnet ikke sige, om han har omtalt en kniv, men han kan ikke huske det nu. De tre drenge løb deres vej mod. Foreholdt afhøringsrapport af 10. oktober 2012, side 6, 4. afsnit, kan han ikke erindre, om han forklarede, at de tre drenge løb efter de to andre ud til midten af vejen, at de tog noget fra de to personers bil, og at de derefter løb i retning mod. Han havde fokus på ham, der var kommet til skade med hånden.

De i byretten af vidnerne V2, V4, V10 og V11 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Vedrørende forhold 1 og 2

Af de grunde, som byretten har anført, findes de tiltalte skyldige.

Vedrørende forhold 3

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder syv nævninger og tre dommere, at T1 i overensstemmelse med anklageskriftet er skyldig i manddrab efter straffelovens § 237. Disse voterende lægger tillige vægt på, at kniven i henhold til obduktionserklæringen er ført ovenfra og ned, hvilket anses at være tegn på, at kniven er hugget ind i F2's bryst.

To nævninger finder det ikke godtgjort, at T1 havde det fornødne forsæt til at dræbe F2, og stemmer for at finde ham skyldig i vold med døden til følge efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Afgørelsen vedrørende T1 træffes efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2.

Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at de tiltalte havde en fælles forståelse af, at episoden kunne udvikle sig til slagsmål, og at de accepterede, at knive ville blive anvendt. T2, der selv trak sin kniv, efter at F2 havde slået ham, findes herved at have været klar over, at T1 medbragte en kniv, og at have accepteret, at T1 brugte denne.

Det tiltrædes, at T2 ikke havde forsæt til manddrab.

Fem nævninger stemmer af de af byretten anførte grunde for at finde T2 skyldig i vold med døden til følge efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1.

Fire nævninger og tre dommere finder det betænkeligt at udstrække T2's forsæt til at omfatte vold efter straffelovens § 246. Disse voterende stemmer derfor for, at han alene er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

I medfør af retsplejelovens § 931, stk. 2, frifindes T2 herefter for vold med døden til følge, jf. straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, og forholdet henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

Vedrørende straffelovens § 13

Volden i forholdene 1 og 2 var rettet mod T1, der ikke havde angrebet nogen af de tiltalte, og volden i forholdene 2 og 3 gik åbenbart udover, hvad der under hensyn til farligheden af angrebet på T2 var forsvarligt. Det tiltrædes derfor, at de tiltalte ikke har handlet i lovligt nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1. Eftersom de tiltaltes reaktion ikke kan anses begrundet i en ved angrebet fremkaldt skræk eller ophidselse, findes der heller ikke grundlag for straffrihed i medfør af straffelovens § 13, stk. 2.

Vedrørende medtiltalte T3 _____

I medfør af retsplejelovens § 927, stk. 2, frifindes T3 tillige for vold med døden til følge, jf. straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, således at forholdet også for hans vedkommende henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse om skyldspørgsmålet stadfæstes, dog således at T2 og T3 i forhold 3 alene findes skyldige i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1."

Forstraffe

T2 er yderligere straffet ved Frederiksberg Rets dom af 2. august 2013 med en fællesstraf af fængsel i 1 år 9 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 281, nr. 1, og § 123, jf. tildels § 23. Fællesstraffen omfatter tillige reststraffen på 246 dage ved prøveløsladelsen den 2. september 2011.

T3 har udstået den ubetingede del af straffen ifølge dommen af 26. juni 2013 ved den forudgående varetægtsfængsling.

Straffastsættelsen

Der er afgivet 14 stemmer for at fastsætte straffen for T1 til fængsel i 8 år, 2 stemmer for fængsel i 10 år og 2 stemmer for fængsel i 7 år. Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

For T2 fastsættes straffen efter de af byretten anførte bestemmelser, bortset fra straffelovens § 246, og tillægsstraffen fastsættes tillige i relation til Frederiksberg Rets dom af 2. august 2013. Straffen omfatter ikke reststraffen på 246 dage efter prøveløsladelsen den 2. september 2011, da denne reststraf er omfattet af Frederiksberg Rets dom af 2. august 2013. Der er afgivet 13 stemmer for at fastsætte tillægsstraffen til fængsel i 1 år 3 måneder, 3 stemmer for fængsel i 1 år og 2 stemmer for fængsel i 9 måneder. Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

For T3 fastsættes straffen i medfør af straffelovens § 61, stk. 1, som en fællesstraf, der tillige omfatter den betingede del af dommen af 26. juni 2013. Straffen fastsættes i øvrigt efter de af byretten anførte bestemmelser, bortset fra straffelovens § 246. Der er afgivet 14 stemmer for at fastsætte fællesstraffen til fængsel i 1 år 9 måneder og 4 stemmer for fængsel i 2 år. Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Erstatning

De juridiske dommere tager den nedlagte erstatningspåstand til følge.

Frihedsberøvelse

T1 har været frihedsberøvet fra den 27. september 2012 til 11. juni 2013, igen fra den 4. juli 2013 til den 3. december 2013 og igen fra den 3. januar 2014.

T2 har været frihedsberøvet fra den 27. september 2012 til den 19. november 2012. Han har ikke i øvrigt været frihedsberøvet i forbindelse med nærværende sag, heller ikke i henhold til Østre Landsrets kendelse af 17. december 2013.

T3 har ikke været frihedsberøvet i forbindelse med nærværende sag.

Thi kendes for ret:

T1 straffes med fængsel i 8 år.

T2 straffes med en tillægsstraf af fængsel i 1 år 3 måneder.

T3 straffes med en fællesstraf af fængsel i 1 år 9 måneder.

I øvrigt stadfæstes byretsdommen.

T1 skal for sin del betale sagens omkostninger for landsretten, herunder salæret til hans beskikkede advokat.

I øvrigt skal statskassen betale sagsomkostningerne for landsretten.

T1 og T2 skal in solidum inden 14 dage betale 7.500 kr. til FI .

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 26-08-2014

Nanna Hindborg
Retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 1. november 2013

Rettens nr. 2-11165/2012

Politiets nr. SA1-2012-6250-0285

Anklagemyndigheden

mod

T1

Født april 1996

T2

Født april 1994

og

T3

Født juli 1997

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 4. oktober 2013, hvilket anklageskrift erstatter anklageskrift af 20. december 2012.

T1, T2 og T3 er tiltalt for

1.

alle de tiltalte

vold efter straffelovens § 244.

ved den 25. september 2012 ca. kl. 11.30 på

, i forening at have tildelt F1 sigtet.

ud for i et knytnæveslag i an-

2.

alle de tiltalte

vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1.

ved i forbindelse med det i forhold 1 passerede, i forening med en kniv at have tildelt F1 en syningskrævende snitlæsion på højre tommelfinger.

3.

alle de tiltalte

manddrab efter straffelovens § 237.

ved i forbindelse med det i forhold 1 passerede, i forening at have dræbt F2

med et knivstik.

4.

alle de tiltalte

hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1,

ved umiddelbart efter det i forhold 1 passerede, i forening at have bortskaffet F2's og F1's jakker, af en ukendt værdi, fra en parkeret bil,

5.

T2

overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 117 d, stk. 2,

ved den 13. maj 2012 ca. kl. 05.00 at have ført personbil ad
, København, uden at have erhvervet kørekort.

6.

T2

overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 117 d, stk. 2,

ved den 7. juni 2012 ca. kl. 20.20 at have ført personbil ad
, uden at have erhvervet kørekort.

7.

T2

overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 117 d, stk. 2,

ved den 10. august 2012 ca. kl. 02.45 at have ført personbil ad
, København, uden at have erhvervet kørekort.

8.

T2

overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, liste A, nr.

1
ved den 10. august 2012 ca. kl. 03.11 ud for
, København
, at have været i besiddelse af to joints.

9.

T1

T3

forsøg på røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, samt afpresning efter straffelovens § 281, nr. 1,

ved den 3. september 2012 ca. kl. 20.25 på ud for nr.

, i forening med X1 og X2
hvis sager behandles særskilt, for derigennem at skaffe sig uberettiget vinding, ved vold samt trusler om vold at have forsøgt at aftvinge F3
(bl.a. penge fra dennes konto, idet de i forening tildelte F3 adskillige knytnæveslag og spark, herunder i ansigtet, ligesom de under forløbet viftede en kniv foran F3's ansigt, og udtalte, at F3 skulle hæve

penge fra sin konto eller udlevere to knallerter til de tiltalte, hvilket mislykkes, hvorefter de tiltalte sagde, at F3 havde en uge til at skaffe penge.

10.

T2
overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1,
 ved den 24. september 2012 ca. kl. 17.20 på , ud for nr.
 , under anerkendelsesværdigt formål at have været i besiddelse af en kniv med en klingelængde på 11 cm.

11.

T2
overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 117 d, stk. 2,
 ved den 24. september 2012 ca. kl. 17.20 at have ført personbil
 ad , København , uden at have erhvervet kørekort.

12.

T1
overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1,
 ved den 25. september 2012 i forbindelse med det i forhold 1 passerede, uden anerkendelsesværdigt formål at have været i besiddelse af en kniv med en klingelængde på mere end 12 cm.

13.

T2
overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1,
 ved den 22. december 2012 ca. kl. 21.15 på ud for
 , at have været i besiddelse af en foldekniv med låsbar klinge og en klingelængde på ca. 8 cm.

14.

T2
overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 6,
 ved den 14. januar 2013 ca. kl. 19.00 på ud for , Københav
 , at have været i besiddelse af en halskniv med en klingelængde på ca. 9 cm.

15.

T1
overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1,
 ved den 27. februar 2013 ca. kl. 16.00 på Døgninstitutionen
 , med vold eller trusler om vold at have overfaldet tjenestegørende pædagog, F4 , idet tiltalte sagde at "Jeg har lyst til at tage til Istedgade og betale folk for at hælde syre i øjnene

af dig" eller lignende.

16.

T1

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1.

ved den 11. juni 2013 ca. kl. 19.55, fra Døgninstitutionen ,
 , hvor han var varetægtsfængslet, at være undvejet,
 hvorefter han den 4. juli 2013 blev anholdt.

17.

T1

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, jf. § 21.

ved den 30. august 2013 ca. kl. 20.12, fra ungdomsinstitutionen ,
 , hvor han var varetægtsfængslet, at have forsøgt
 at undvige via et reb over muren, hvilket mislykkedes.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 9 og 15. Han har erkendt sig delvis skyldig i forhold 2, idet han har nægtet, at forholdet blev begået i forening, og han har påstået frifindelse i medfør af straffelovens § 13, stk. 1, subsidiært stk. 2. Han har erkendt sig delvis skyldig i forhold 3, idet han har nægtet at forholdet blev begået i forening og har gjort gældende, at forholdet skal henføres under straffelovens § 245, jf. § 246, ligesom han har påstået frifindelse i medfør af straffelovens § 13, stk. 1, subsidiært stk. 2. Han har erkendt sig skyldig i forhold 4, 12, 16 og 17.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2 og 3, og har erkendt sig skyldig i forhold 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13 og 14.

Tiltalte T3 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2, 3 og 9, og har erkendt sig skyldig i forhold 4.

Sagens oplysninger

Der er afgivet delvis forklaring af de tiltalte og af vidnerne retspatolog VI

F1 , V2 , V3
 V4 , V5 , V6
 F3 , V7 , V8
 V9 , V10 og V11

De tiltalte har under hovedforhandlingen ikke ønsket at udtale sig vedrørende de ikke erkendte forhold.

Tiltalte T1 har i grundlovsforhør den 27. september 2013 afgivet følgende forklaring:

"... at han er ven med T3. Det har de været i 7-8 måneder. T2 er også en ven. De har ligeledes været venner i 7-8 måneder. Anholdte kender de to igennem nogle andre. De har ikke gået i skole sammen. De bor alle i . De havde pr. telefon ved 11.00-tiden i går aftalt, at de skulle mødes i , hvor T2 bor. De skulle derfra over til T3 på . De skulle alle tre i kurbad. De så T3 ved og de gik over til ham. Der var nogle fra T3's klasse til stede. Han husker ikke, hvad de talte om. De stod sammen i 5-10 minutter, hvorefter der kom en hvid bil fra . Der var to personer i den hvide bil. Anholdte havde to uger før set føreren ved . Anholdte havde ikke i den forbindelse været i kontakt med pågældende, men T2 var kommet op at skændtes med ham. Anholdte hørte ikke, hvad de talte om, men T2 sagde, at de havde fælles venner og derfor skete der ikke noget.

I går, da den pågældende kom kørende i den hvide bil, fik anholdte øjenkontakt med ham. Passagereren i bilen stak hovedet ud af bilen. Han kiggede skævt til anholdte, som om han ville lave et problem. Bilen vendte rundt, og personerne parkerede bilen og steg ud. De råbte mod anholdte, T3 og T2, mens de gik henimod dem. Anholdte gik i panik. Pludselig slog forurettede, T2, "T2" i højre side af ansigtet. Anholdte stod ved siden af "T2". Der opstod tumult. T2 gjorde ikke noget, men gik tilbage. Anholdte vidste ikke, hvad han skulle gøre. Anholdte havde en køkkenkniv i bæltet i højre side. Han tog kniven frem. Det er tale om en køkkenkniv med lige kling. Anholdte var sikker på, at han ville blive slået. Dette bygger anholdte på forurettedes attitude, idet han var truende og aggressiv mod anholdte. Anholdte var 100% sikker på, at han også skulle slås. Anholdte trak kniven og forsvarede sig. Han holdt den i højre hånd med klingens fremad. Han stak ud efter de to i den hvide bil. Han pegede ikke mod nogen bestemt. Han var omkring 20 cm fra forurettede. Han husker i dag, at han stak forurettede. Det var vist ikke et hårdt stød. Anholdte sigtede efter forurettedes hofte. Han ønskede at skræmme forurettede væk. Anholdte ville have, at der ikke skulle ske noget. Anholdte stak kun én gang. Derefter løb anholdte, T3 og T2 sammen ned mod . Anholdte smed kniven i en container, der stod på , som er en sidevej til

Anholdte og de to medsigtede talte ikke sammen om de to personer i bilen, da de gik derover. T2 fortalte efterfølgende, at han også havde haft en kniv i inderlommen, men han nåede ikke at bruge den. T3 havde ikke en kniv. Anholdte og de to medsigtede tog de forurettedes jakker for, at de ikke skulle ringe efter andre rockere. Jakkerne smed de i samme container på . Anholdte har fået at vide af nogle nære kammerater, at han skulle passe på sig selv, fordi der var nogen efter ham. Det er derfor, han gik med kniv.

Anholdte stak også med kniven for at forsvare de to medsigtede."

Tiltalte T2 har i grundlovsforhør den 27. september 2013 afgivet følgende forklaring:

"... at han er venner med T3 og T1. De ses forholdsvis tit. De kender hinanden fra , hvor anholdte kommer meget. Anholdte skulle i går mødes med T1. De skulle videre over til T3, som de mødte på . I uden for et pizzeria på vej derover. De faldt i snak sammen, men havde ikke stået ret længe, før der kom en hvid bil kørende. Der sad to rockere inde i bilen, som anholdte havde set en gang før ved . I den forbindelse havde anholdte og de to en diskussion, men de blev enige om at lade det ligge, fordi de fandt ud af, at de havde fælles venner. I går kørte den hvide bil nogle meter forbi anholdte og de medsigtede. Derpå vendte bilen rundt og parkerede et par meter fra anholdte og de medsigtede. Idet personerne steg ud af bilen, spurgte forurettede, F2, henvendt til anholdte: "Hvad glør du på". Anholdte svarede: "Hvad glør du på". I det samme slog forurettede, F2, anholdte med knyttet hånd på kinden. Anholdte røg lidt tilbage og følte sig lidt rundtosset. Anholdte prøvede at få sin kniv frem, men nåede det ikke, før de to forurettede begyndte at løbe. Anholdte så ikke, om de to medsigtede slog de to forurettede. Anholdte var bange for, at de forurettede var løbet efter våben. Anholdte gik derfor hen til den hvide bil, som han prøvede at starte. Da det ikke lykkedes, tog han de forurettedes jakker for at søge at hindre, at de ringede efter andre rockere. Derefter løb anholdte sammen med de medsigtede væk fra stedet. De løb ned ad en sidegade inden . Anholdte husker ikke, hvad der skete med jakkerne, udover at de blev smidt væk. Anholdte ønsker ikke at blande andre mennesker ind i denne sag. Efter anholdte havde fået slaget, gik han i panik, for forurettede er meget større end anholdte. Anholdte ville bruge sin kniv til at skræmme de forurettede væk."

Tiltalte T3 har i grundlovsforhør den 27. september 2013 afgivet følgende forklaring:

"... at de medsigtede T1 og "T2" er nogle af hans gode venner. De ses hver dag. I går, den 25. september 2012, ville T1 og "T2" komme over til anholdte. Det skete ikke. I stedet mødte anholdte T1 og "T2" uden for et pizzeria på . Anholdte havde været i skole og havde spist på pizzeriaet. Anholdte husker ikke, hvad de stod og talte om. De havde kun stået kort tid, da de så en hvid bil køre forbi dem. Der sad to rockerlignende typer, som anholdte ikke havde set før, inde i bilen. Der var ingen af hverken anholdte eller de to medsigtede, der sagde noget. Personerne i bilen kiggede på dem, kørte lidt videre, vendte rundt og parkerede lidt væk. Den største af dem, som var føreren, F2 kom hen til de sigtede. Den anden stod længere væk. Føreren pustede sig op og råbte til "T2" noget i retning af "bandidos, bandidos". "T2" havde fortalt, at han tidligere havde haft en diskussion med den forurettede. De to forurettede virkede som nogen, der ville slås, da de kom hen imod de sigtede. Anholdte blev lidt skræmt. Der var tale

om to store mænd, og F2 var tatoveret i ansigtet og på armene. F2 råbte ad "T2", som han derpå slog på siden af ansigtet. Anholdte slog nu F2 i ansigtet med knyttet hånd, fordi han havde slået "T2". Anholdte tror ikke, at han reagerede herpå, men der opstod noget tumult.

Derpå løb de to forurettede væk, mens F2 råbte: "få den kniv væk". Anholdte havde ikke sloges med den anden forurettede, og han så heller ikke nogen af de to andre sigtede gøre dette. Anholdte så ikke "T2" have en kniv fremme. Anholdte vidste ikke, at de to medsigtede havde knive med. Anholdte vil ikke udtale sig om, hvorvidt de to ved andre lejligheder har medbragt kniv. Forurettede F2 løb ind på café , og den anden løb ind i en baggård. De sigtede løb væk. Anholdte vil ikke udtale sig om, hvor de løb hen. Anholdte var ikke tilbage ved den hvide bil.

Udspurgt af forsvareren forklarede anholdte, at han går på : i 9. klasse. I går var han på pizzeria i spisebikvarteret, der begynder kl. 11.15 og slutter kl. 12.00. Anholdte spiser på pizzeriaet hver dag.

Personerne i den hvide bil kørte langsomt forbi de sigtede. Passageren stak hele hovedet ud af vinduet og så efter de sigtede. Fra de forurettede kom hen til de sigtede, og til de sigtede løb væk fra stedet, var der gået omkring 30 sekunder."

Tiltalte T1 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 16:

"...at det er rigtigt, at han var varetægtsfængslet på den 11. juni 2013, og at han stak af. Han tog nogle nøgler fra en pædagog. Han låste døren op og løb udenfor. Han blev senere anholdt af politiet og varetægtsfængslet på ny.

Tiltalte T1 i har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 17:

"...at det er rigtigt, at han blev placeret på Han brugte et reb til at forsøge at komme over muren. Der var nogen, der havde kastet rebet ind til tiltalte. Han kan ikke forklare, om det var aftalt. Han nåede et stykke op ad muren, men så begyndte det at brænde i hans hænder, og han faldt ned. Han opgav sit flugtforsøg, og der kom også pædagoger til stede.

Tiltalte T1 har for så vidt angår forhold 1-4 og 12 henvist til sin forklaring i grundlovsforhøret den 27. september 2012.

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 5-7:

"...at han ikke har kørekort. Han har ikke taget køretimer. Han husker ikke de enkelte forhold, men har gennemgået forholdene med sin advokat, og det

er rigtigt, at han kørte i alle forholdene.

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 8:

"...at han var i besiddelse af de to joints til eget brug.

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 10:

"...at det er rigtigt, at han blev fundet i besiddelse af en kniv med en klingelængde på 11 cm.

Forevist foto af kniven i ekstrakt 4 side 179 oplyste tiltalte, at det var den kniv, han blev fundet i besiddelse af."

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 11:

"...at det er rigtigt, at han blev stoppet i bil af politiet, og at han ikke havde erhvervet kørekort."

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 13:

"...at det er rigtigt, at han var i besiddelse af en foldekniv med en klingelængde på mere end 8 cm."

Tiltalte T2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 14:

"...at det er rigtigt, at han blev fundet i besiddelse af en halskniv med en klingelængde på ca. 9 cm.

Foreholdt foto af kniven på side 208 genkender tiltalte kniven."

Tiltalte T2 har for så vidt angår forhold 1-4 henvist til sin forklaring i grundlovsforhøret den 27. september 2012.

Tiltalte T3 har for så vidt angår forhold 1-3 henvist til sin forklaring i grundlovsforhøret den 27. september 2012.

Tiltalte T3 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 4:

"...at det er rigtigt, at han var med til at smide de to jakker væk. Det gjorde de for, at der ikke blev ringet til flere rockere, som skulle komme efter dem.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at det var hans fornemmelse, at de pågældendes telefoner var i jakkerne. De skulle skynde sig væk."

Retspatolog VI har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring:

"... at hun har været med til at udfærdige personundersøgelsen. Det er en yngre læge, som har foretaget obduktionen. Hun har ikke selv fysisk været til stede under obduktionen. Hun har alene vurderet undersøgelsen ud fra lægens forklaring samt skitser og fotos. Sårranden var ikke snorlige, hvorfor det ikke var et jævnt snitsår. Man kan ikke sige, hvorvidt afdøde har stået op eller ligget ned, da han blev stukket. Man kan heller ikke sige, hvorvidt han var i bevægelse. Dette skyldes, at huden er elastisk. Man kan endvidere ikke sige noget om knivens beskaffenhed. Indstikslæsionen var placeret mellem bugen og brystkassen lige under armhulen og ned frem mod maven til højre. Stikkanalen på 14 cm blev målt i forbindelse med obduktionen. Det vil sige, at æggen på kniven har været på mindst ca. 12 cm, for at den kan efterlade en sådan stiklæsion. Bliver man stukket i området omkring brystkassen, er der stor risiko for, at livsvigtige organer bliver ramt. Det er altid farligt at stikke mod brystkasse og bug, da organerne i området er livsvigtige. Afdøde blev stukket mellem 9. og 10. ribben. Der blev udtaget et stykke ribben for at se, om der var mærker.

Udspurgt af advokat Piihlmann forklarede vidnet, at man forsøgte at lægge et drop på afdøde for at give væske eller blod. Det mislykkedes ifølge rapporten, idet afdøde i sin tilstand afkoblede den indlagte adgang til kredsløbet. "Load and go" betyder at skabe adgang til kredsløbet og give væske, og det vil man gøre hurtigst muligt, inden organerne klapper sammen. Stiksåret kan blive større, hvis den person, der er stukket, bevæger sig væk under stikket."

F1 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"... at han den 25. september 2012 kom kørende i bil sammen med F2. F2 førte bilen. Vidnet sad på forreste passagersæde. Vidnet sad og kiggede rundt. Vidnet så først de tiltalte og spurgte F2, om det ikke var dem fra 14 dage før. F2 vendte bilen rundt og kørte hen til de tiltalte.

F2 havde talt med de tiltalte 14 dage før. Denne samtale hørte vidnet ikke, idet han var inde på en sandwichbar på det tidspunkt. Vidnet og F2 var kommet kørende. F2 havde fortalt, at de tiltalte havde spurgt F2, om vidnet og F2 var fra AK81, fordi de havde set F2's tatoveringer. De tiltalte sagde også, at de var fra Bandidos i . De tre tiltalte sad i en bil, og han, der sad på sædet ved siden af føreren, sad med en stor kniv. Der var ikke nogen uoverensstemmelser mellem F2 og de tiltalte. F2 ringede til en

kammerat og spurgte, om der var Bandidos i . Det var der ikke.

Da de så de tiltalte den 25. september 2012, stod de tiltalte i en gruppe for sig selv. De stod ved et hegn lidt væk fra pizzeriaet. Det var F2 der først steg ud af bilen. Hans dør var lige ud for de tiltalte. Vidnet skulle rundt om bilen. F2 spurgte, hvad der var med dem. Da vidnet og F2 kørte forbi de tiltalte, havde de tiltalte slået ud med armene, en af dem havde i hvert fald. De tiltalte spurgte F2, og vidnet "hvad de gloede på." Vidnet deltog ikke i samtalen, da han kom rundt om bilen, men kunne høre, hvad der blev sagt. Der var en lidt ophidset stemning.

"T2" skubbede til F2 i maven. F2 tog et skidt tilbage og skubbede igen. Derpå blev vidnet skubbet af T3, som vidnet genkender i retten i dag. Vidnet blev slået af T3 med knytnæve på kindbenet. Vidnet havde ikke gjort noget og stod bag . Efter vidnet blev slået, skubbede han T3 væk. Så vendte vidnet sig mod venstre og så en af de tiltalte vifte mod vidnet med en stor sort kniv med håndtag. Vidnet vil tro, at kniven var 30 cm lang inklusiv håndtag. Hele kniven var sort. Der var tale om en køkkenkniv. Der blev fægtet mod vidnet og ikke mod på det tidspunkt. Vidnet rykkede tilbage og råbte til F2, at de havde en kniv. F2 og "T2" stod og boksede og havde fat i hinanden T3 stod der bare. Vidnet så ikke andre med kniv.

F2 råbte: "Hvad fanden laver I, få den kniv væk." De var stadig alle fem til stede, da der blev talt om kniven. Vidnet blev skåret på tommelfingeren. Det opdagede han først efter, han var løbet. Det er nok sket, da han prøvede at komme væk. Der blev viftet ud med kniven mod vidnet flere gange. Vidnet havde løftet hænderne. Der blev stukket ud med kniven flere gange mod vidnets maveregion, og kniven blev holdt fremad. Vidnet hakkede derfor. Vidnet er omkring 176 cm høj. Ham, der stod med kniven, virkede noget mindre end vidnet. F2 var højere end vidnet.

Da vidnet råbte om kniven, stoppede bryderiet mellem F2 og "T2". F2 løb først. Vidnet løb efter og overhalede F2. De løb skråt over vejen. Vidnet følte, at de tre tiltalte var lige i hælene på ham. Han løb ind i en port. Han stoppede, da han så, at han havde blod overalt. Han vendte sig om og så, at der ikke var nogen efter ham. Det undrede ham. Vidnet ledte efter F2 og kunne ikke finde ham. Der lå en bodega, hvor vidnet i vinduesrudens genskin kunne se, at de tiltalte tog vidnets og F2's jakker ud af deres bil. Vidnet gik tilbage til porten for at lede efter F2. Lige da vidnet var kommet ind gennem porten, var de tiltalte væk, og de var således ikke løbet efter ham. Vidnet havde under hele løbeturen fornemmet, at de tiltalte var løbet efter ham. Vidnet mener ikke, at F2 råbte noget. Da de løb, blev der ikke sagt noget om kniven. Vidnet så ikke F2 mere, efter de begyndte at løbe.

Der blev stukket ud med kniven mod vidnet, og han så ikke, hvorvidt kniven blev rettet mod F2. Vidnet så ikke F2 blive stukket. Vidnet mener, at

T3 også slog F2. Vidnet så noget tumult, men han så ikke, hvorvidt T3 slog F2. Vidnet og F2 optrådte ikke truende. Fra vidnet så kniven første gang, til de løb, gik der et minuts tid. T1 stod med kniven fremme, så alle kunne se den.

Udspurgt af advokat Pihlmann forklarede vidnet, at vidnet og F2 samt de tiltalte mødtes 14 dage før den 25. september 2012. Vidnet havde fået at vide af F2, der er vidnets bedste ven, at der på det tidspunkt var en kniv fremme. Han så ikke selv kniven. Vidnet erindrer ikke, hvorfor han ikke fortalte om kniven til politiet under afhøringen. Vidnet er i dag stoppet med at ryge hash. Vidnet tror dog ikke, at hans hukommelse kan have været påvirket dengang. Den person, F2 ringede til, var F2's kammerat og også vidnets kammerat. Denne persons far havde været medlem af Bandidos.

Den 25. september 2012 talte vidnet ikke med de tiltalte. Det gjorde F2. Foreholdt fra ekstrakt 2, side 4, 2. afsnit vedstod vidnet, at han havde sagt, at de tre tiltalte så på vidnet og F2, som om de var nogle damer. Vidnet og F2 følte sig provokerede. Det kan godt passe, at vidnet spurgte de tiltalte, hvorfor de så på dem, som om de var damer. Som om de gav dem elevatorblikket. Han forstod ikke, hvad "stemt i" betød.

Vidnet vil vurdere kniven til at være 20 cm lang. Foreholdt fra ekstrakt 2, side 10, midt for, kan det godt passe, at han til politiet sagde, at kniven var ca. 15 cm. Dengang sad vidnet ikke med en lineal, som han gør nu. "T2" trådte et halvt skridt tilbage, da F2 skubbede ham, nok 20 cm. Vidnet har sikkert forklaret, at han røg nogle meter tilbage. Det kunne bare ikke lade sig gøre, da han stod op ad et hegn. Det er rigtigt, at han skrev under på rapporten, det var en fejl. Han tænkte på noget helt andet. Vidnet skrev rapporten under, fordi han nok bare ville væk.

Udspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at det var "T2" der startede med at skubbe F2. Foreholdt fra ekstrakt 2, side 10, lige over midten, forklarede vidnet, at han nok har forklaret politiet, at han ikke så, hvem der skubbede først. Vidnet har ikke ændret nogen forklaring i dag, dengang var han ikke sikker, men nu har han konstateret, at "T2" skubbede først. Foreholdt fra ekstrakt 2, side 4, hvorefter vidnet til politiet forklarede, at han ikke huskede, hvem der skubbede først, forklarede vidnet, at han i dag fastholder, at det var "T2", der startede med at skubbe. Så fik vidnet slaget af T3, og lige efter så vidnet kniven, som blev stukket ud efter vidnet. Vidnet så ikke, om kniven blev stukket ud efter F2.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 4, 3. afsnit, forklarede vidnet, at det nok er korrekt, at han blev ramt af T3 på venstre øre. Han så kniven lige herefter. Det er vidnets opfattelse, at T1 ville skære eller stikke ham eller F2. Vidnet så ikke, om de andre tiltalte havde knive med.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 11, fra 3. linje, forklarede vidnet, at han følte,

at de tiltalte løb efter ham, da han løb. Da han kom ind i gården, opdagede han, at de ikke længere var efter ham. Porten var 3-4 meter lang.

De tiltalte havde ved episoden 14 dage forinden fortalt, at de kom fra en afdeling af Bandidos fra _____ eller _____. Det troede vidnet og F2 ikke på.

Foreholdt om det var _____ bekræftede vidnet dette. F2 ringede op til sin kammerat, der oplyste, at der ikke var Bandidos i _____, men der havde været Black Cobra eller lignende.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 6, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at der ikke var noget regnskab, der skulle gøres op, og der havde ikke været noget ballade, da de mødtes med de tiltalte 14 dage før.

Vidnet så ikke andet mellem "T2" og F2 den 25. september 2012, end at de boksede eller skubbede.

Udspurgt af advokat Skjødt forklarede vidnet, at F2 slog på "T2", som stod i midten, efter at F2 og "T2" havde bokset. Det passer meget godt med, at det var med knytnæve.

Vidnet og F2 var ophidsede, de blev provokerede, og vidnet blev irriteret over, at de tiltalte havde viftet med armene og stirret efter dem, da de kørte forbi de tiltalte. Det var vidnet, der så de tiltalte først. Da F2 bemærkede de tiltalte, blev han sikkert også irriteret.

Foreholdt fra ekstrakt 2 side 29, 4. afsnit, 5. linje, forklarede vidnet, at de tiltalte stod ved et hegn ved et pizzeria, da F2 stoppede bilen.

Forevist fra ekstrakt 3, side 9, foto, forklarede vidnet, at det var det hegn, der ses på billedet, som de tiltalte stod op imod. Den hvide bil på billedet var den, som F2 og vidnet kørte i.

Det slag, vidnet fik af T3, fik vidnet efter, at F2 havde slået "T2". Vidnet skubbede bare T3 væk. Det kan godt passe, at vidnet ikke har fortalt til politiet, at T3 slog F2. Vidnet er ikke sikker på, om T3 slog F2. Det kan ikke udelukkes. Vidnet så det ikke. Han var ikke fokuseret på det.

Vidnet kunne ikke forstå, hvis de tiltalte følte sig truet. F2 var tatoveret i ansigtet, på hænderne og andre steder. Vidnet har ikke nogen tatoveringer i ansigtet eller på hænderne. Den pågældende dag havde vidnet en hvid T-shirt på.

Forevist ekstrakt 2, side 35, bekræftede vidnet, at det var det tøj, der ses på billedet, som han havde på den 25. september 2012. Dengang var hans hår

kortere end i dag. Det er rigtigt, at han havde det army-cut. Vidnet har en tatovering i nakken. Der er tale om en strekcode. Han har også en tatovering på indersiden af underlæben. Den kan kun vidnet se.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at der var tumult mellem T3 og F2. Det var sidst i forløbet. Det var der, T3 kunne have slået F2 men vidnet så det ikke. Det var samtidig med, at han så, at T1 havde en kniv.

Foreholdt ekstrakt 3, side 10, forklarede vidnet, at de stod næsten lige uden for bilen. Han løb skråt over gaden mod den buede murstensport. Vidnet overhalede F2 midt ud på gaden. Vidnet stoppede op mellem porten og gården og konstaterede, at de tiltalte ikke længere var efter ham.

Forevist ekstrakt 3, side 22, forklarede vidnet, at han nåede helt gennem porten, da han opdagede, at de tiltalte ikke var løbet efter ham.

Vidnet tog forbehold for krav om erstatning."

V2 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"... at hun var på den 25. september 2012. Hun havde frikvarter og befandt sig ved et stenovnsizzeria på den anden side af gaden. Der kom en bil med to drenge. De steg ud af bilen, og der gik ikke langt tid, så var der slagsmål.

De to drenge kom i slagsmål med tre andre drenge. Vidnet kender T3 der var en af de tre drenge. Hun kender T1 lidt, men ikke T2. Der stod ikke nogen i nærheden af dem.

Vidnet stod sammen med nogle andre, og de aftalte, at de ville se væk. Vidnet så ikke, at der faldt slag og spark. Vidnet så en blive skubbet, men husker ikke, hvem det var. Vidnet så ikke nogen våben eller knive. Det gik meget hurtigt, så hun nåede ikke at følge med.

De to drenge kom bare ud af bilen, og så var det ligesom sket. Der var en, som løb, det var F2. Han løb ind på et værtshus. De andre drenge løb efter og stoppede op udenfor værtshuset. F2 løb først ned ad vejen. Da de andre stoppede, løb han tilbage og ind på værtshuset. Den anden dreng fra bilen løb sammen med F2 væk fra de tre til at starte med. Vidnet så ikke, hvor den anden blev af. De løb ca. 10 sekunder ned af vejen. De har måske løbet 10 meter. De tre stoppede nok, fordi de to andre løb for hurtigt.

Den anden dreng fra bilen kom tilbage og gik hen til bilen. Han blødte rigtig meget fra hånden. Det så vidnet, da han kom tilbage. Vidnet fandt selv nogle servietter og lagde om hånden på ham, der blødte. Vidnet så ikke nogen af

de tre med kniv på noget tidspunkt.

Vidnet kan godt huske, at hun er blevet afhørt af politiet til sagen.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 57, forklarede vidnet, at hun nu godt husker, at en af drengene trak en kniv op af en pose og havde den fremme. Hun husker ikke, at posen var fra Netto. Hun er i dag overhovedet ikke sikker på, hvem der havde kniven. Hun husker, at der var en kniv. Hun ved ikke, om der var mere end en kniv. Efter hele episoden så vidnet, at en af personerne havde en kniv. Vidnet husker ikke situationen så godt i dag. Hun prøvede at se lidt væk, og så er det også længe siden, at det skete.

Vidnet tror ikke, at hun har sagt, at det efterfølgende var T1, der havde kniven i hånden, da de gik tilbage.

Vidnet ved ikke, om der blev sagt eller råbt noget. Det kunne hun ikke høre inde fra pizzeriaet. Vidnet kan ikke sige noget om, hvordan personerne virkede. Det gik meget stærkt.

Udspurgt af advokat Piihlmann forklarede vidnet, at hun og hendes veninder syntes, at de to mænd, der kom i bilen, lignede håndværkere.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 57, andet afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun forklarede, at de to personer virkede rockeragtige, og at de havde tatoveringer. Hun husker ikke at have forklaret noget om en ategkode i nakken på den ene af dem.

Udspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at hun blev afhørt to gange, første gang lige efter episoden. Det er rigtigt, at hun første gang forklarede, at to af de tre drenge var T3 og T1, at hun ikke kendte den tredje person. Efter den første afhøring talte hun med nogle venner om sagenovre på skolen. De talte mest for at få hinanden lidt ned. Hun husker ikke, hvad der blev sagt. Hun blev afhørt igen en time senere. Som hun husker det i dag, så hun kun én kniv, og hun er usikker på, hvem der havde kniven. Det var først efter, at tumulten var overstået, at hun så kniven.

Udspurgt af advokat Skjødt forklarede vidnet foreholdt fra ekstrakt 2, side 54, andet afsnit, at hun forklarede til politiet, at hun ikke var sikker på, hvem af de tre, som havde kniven.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at hun så kniven to gange. Først ved posen, og derefter da tumulten var overstået.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 57, mener vidnet ikke, at hun har sagt, at T3 stak ud med kniven.

Kniven var lang. Knivbladet var måske 10 cm. Det var den samme kniv, hun

så to gange."

V3 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"... at det er rigtigt, at vidnet var i området den 25. september 2012. Han arbejder i en ungdomsinstitution i nærheden. Vidnet kom kørende i bil. Han så T3, som han kender gennem sit arbejde. Han kender også T1 og har kendt dem i mange år. Der var en masse skolebørn, der vinkede. Det gør de altid, fordi vidnet kender flere af dem. Der var noget tumult ud for pizzeriaet. Vidnet så ikke, hvem der var med i tumulten. Der var et slagsmål, vidnet kunne ikke se, hvor mange der deltog.

Der løb nogen ud på gaden. Vidnet standsede. Det var ikke de tiltalte. Det var F2, som vidnet også kendte fra sit arbejde, og en til. Vidnet kunne regne ud, at der var tale om et slagsmål. Han kunne ikke se, hvorvidt de to havde deltaget. Der var mange mennesker på stedet, idet der var mange børn, der købte mad i spisefrikvarteret. F2 og den anden løb ud bag vidnets bil og forbi den. De to var kommet ud af mængden. Vidnet rullede sit højre vindue op og råbte ud om, hvad der sket. T1, T2 og T3 løb efter F2 og kammeraten. T1 løb først, så T2 og så T3. T3 var måske 5 meter efter. De tiltalte stoppede op og stod lidt ovre ved DøgnNetto. Vidnet så ikke, hvor F2 og den anden løb hen. De forsvandt ud af vidnets synsfelt.

Foreholdt ekstrakt 3, side 9, foto, forklarede vidnet, at vidnets bil holdt ud for den røde og sorte bil. T1 stoppede op ved den hvide bil. De to andre stoppede lidt længere henne og derpå gik de tiltalte tilbage ved DøgnNetto, der ligger over for pizzeriaet. Det virkede som om, de snakkede med hinanden. Derpå gik de tilbage til den hvide bil. Vidnet var kørt lidt længere frem. Den ene tog i håndtaget til døren til den hvide bil og satte sig vist ind i bilen.

Vidnet kørte til sin arbejdsplads og vendte tilbage med en kollega for at høre, om der var nogen af de unge, der havde brug for hjælp og støtte. Da havde politiet spærret af. De tre tiltalte var væk.

Vidnet så, at T1 og T2 havde knive. Vidnet var forholdsvis langt væk. T1 havde en forholdsvis stor kniv. Den anden kniv, som T2 havde, var lidt mindre. Vidnet så ikke T3 med en kniv. Vidnet så T1 og T2 bære deres knive ned langs siden. Vidnet så knivene, da de tiltalte stod ved DøgnNetto, og han så også T1 med kniv ovre på den anden side af gaden. Der var kaos, og det virkede voldsomt. Vidnet husker ikke i dag, om der blev sagt noget under forløbet. Det var tydeligt, at der var slagsmål i gang, og det så voldsomt ud for alle parter. De tiltalte virkede ophidsede. Det var vidnets indtryk, at der havde været et slagsmål i gang, der ikke var færdigt, da vidnet kom. Det var vidnets indtryk, at de tre tiltalte

var på vej efter F2 og kammeraten for at fortsætte slagsmålet.

Vidnet blev afhørt af politiet samme dag.

Foreholdt ekstrakt 2, side 70, forklarede vidnet, at han det er rigtigt, at han til politiet forklarede, at det tiltalte råbte "så kom", i betydningen: Bare kom an. De to danske fyre var på flugt. De tiltalte virkede meget aggressive.

Udspurgt af advokat Pihlmann forklarede vidnet, at han har passet F2, da F2 var en lille dreng. F2 og kammeraten havde frygt i øjnene, da de løb forbi vidnets bil. Vidnet vil beskrive F2 og kammeraten som to håndværkertyper. F2 var lidt større end kammeraten. Det kan godt passe, at han har beskrevet dem som rockertyper. Det var rigtigt, at de havde synlige tatoveringer.

Foreholdt ekstrakt 2, side 69, forklarede vidnet, at han godt kan have beskrevet F2 og kammeraten som anført.

Udspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han stoppede op i sin bil midt ude på vejen og råbte "stop drenge". Han blev holdende kort tid ude på vejen. Han holdt der måske i 1-2 minutter. Da vidnet kørte, var drengene tilbage ved den hvide bil, efter at havde stået ved DøgnNetto. Vidnet begyndte at køre igen, da drengene stod ved den hvide bil.

T2'S kniv var mindre end den, T1 havde. Vidnet kan ikke beskrive skæftet."

✓4 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"... at hun den 25. september 2012 var ude på omkring kl. 11.30. Hun havde spisefrikvarter. Hun stod ved DøgnNetto ovre på den anden side. Hun så en af de tiltalte løbe over vejen. Hun husker ikke, hvem det var. Der var to håndværkere, der løb foran, og de blev ligesom jagtet. Der var mange mennesker, og der blev talt højlydt.

Den ene håndværker løb fra pizzeriaet og mod T1. Begge håndværkere løb. Vidnet husker, at håndværkerne havde nogle hvide bukser på. Den ene tiltalte løb efter. Hun husker ikke, hvem det var. Han havde en køkkenkniv i hånden. Knivbladet var ret langt, måske 20 cm. Han holdt kniven frem for sig. Han hverken sagde eller råbte noget, som vidnet kunne høre. Han løb 1 meter bagefter håndværkerne og var på det tidspunkt alene. Han holdt kniven frem. Hun så ham ikke stikke ud med kniven. Hun så derefter de to andre. Vidnet genkendte den ene af de to andre som T3 som hun har gået i klub med. De to andre kendte hun ikke. Hun husker ikke, om hun så T3 og den anden med en kniv.

Vidnet husker, at hun på et tidspunkt blev afhørt af politiet i telefonen. Hun

fik ikke mulighed for at læse sin forklaring igennem.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 77, tredje afsnit, vedstod vidnet de afgivne signalementer af de tre personer. Hun husker ikke at have forklaret, at der var to, der havde kniv. Hun husker kun, at der en, som havde en kniv.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 77, næstsidste afsnit forklarede vidnet, at hun kun husker en med kniv. Der er nok blevet sagt noget, men hun har ikke hørt hvad. Vidnet har ikke set nogen blive ramt af kniven. Hun så ikke nogen være oppe at slås. De to med arbejdsbukser løb over vejen. Den ene løb ind på _____, og den anden gik ind i spillehallen. Hun har svært ved at huske det i dag. Hun så ikke, hvor ham med kniven gik hen. Hun gik ind i DøgnNetto, og da hun kom ud, var de tre drenge samlet. De gik foran vidnet og drejede lidt efter til venstre, og vidnet forsatte mod sin skole."

V5 _____ har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"... at han den 25. september 2012 var på _____. Det var ved frokosttid. Der var tre personer foran pizzeriaet. Der var tale om tre fremmede, der var i gang med at spise. En bil kom kørende og holdt foran de tre personer. Chaufføren steg ud af bilen og gik over til de tre personer. De kom op at diskutere. Begge to fra bilen gik hen til de tre personer. Chaufføren slog en af de tre. Vidnet kunne ikke høre, hvad der blev sagt. Vidnet kan ikke skelne de tre tiltalte fra hinanden, heller ikke i retten i dag. Vidnet konstaterede, at der var tale om fremmede, men kunne ikke sige, hvem af dem, der blev slået. Ham, som blev slået, blev ramt i hovedet et sted. Vidnet ved ikke, hvordan han reagerede. Vidnet så ikke, om ham, der blev ramt, slog tilbage. Vidnet så heller ikke, om der blev skubbet.

Vidnet så, at de tre fremmede alle havde knive fremme. Vidnet kan ikke beskrive knivenes størrelse. Knivene var ikke lige store. Den ene kniv var 17-20 cm lang. De andre var mindre end den på 17-20 cm. De tre med knivene begyndte at løbe efter de to andre. Vidnet så, at de to blev bange for knivene og derfor løb. De tre med knivene løb efter de to andre hen til en bodega. Den ene løb ind i bodegaen, den anden løb videre. De tre med knivene gik deres vej. Vidnet ved ikke hvorhen, men det var i retning mod skolen. Vidnet kunne ikke se, hvordan de tre holdt knivene, da de løb efter de to andre. Vidnet havde også et arbejde at passe. Knivene kom først op, da den ene af de to fra bilen slog en af de tre personer på gaden. Herefter trak de tre personer alle knive. Vidnet har slet ikke hørt, om der blev råbt noget. De løb alle i retning mod bodegaen, og derpå så vidnet ikke mere.

Udspurgt af advokat Skjødt forklarede vidnet, at han ikke ved, hvad der startede slagsmålet. Vidnet tror, at det var skænderiet, der fik vidnet til at rette sin opmærksomhed mod det passerede.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 100, tredje afsnit, forklarede vidnet, at han kunne se en diskussion mellem personerne. Vidnet kunne ikke høre personerne inde fra pizzeriaet, men han kunne se, at der var noget galt.

Foreholdt fra ekstrakt 2, side 100, fjerde afsnit, forklarede vidnet, at der ikke var nogen knive til at starte med. Knytnæveslaget var det, der startede det, tænkte vidnet."

V6 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 1-4:

"...at han den 25. september 2012 var gæst på Café . Der var tumult udenfor. Vidnet kunne ikke se, hvad der skete. Vidnet åbnede døren ud til gaden. Der er nogle trin op til døren. Først så vidnet ud af vinduet, at der løb to personer efter en anden person. Personen foran havde vist lyse arbejdsbukser på. De to, der løb efter, var mørkkklædte. Da vidnet åbnede døren, kom offeret direkte ind på værtshuset. De to, der løb efter, stod stille i 2-3 sekunder og løb så væk. Vidnet så personerne midt ude på , og de standsede lige før indgangen til caféen.

Vidnet så kun to personer løbe efter offeret. Vidnet er sikker på, at der var to. Den person, vidnet så tættest på offeret, havde en kniv i venstre hånd. Med skæftet har kniven været på 20-30 cm. Vidnet vil vurdere, at kniven var en køkkenkniv. Vidnet så kniven nedad tæt ind til benet på personen. Det var, da offeret kom ind af døren, at vidnet så kniven. Ham med kniven stoppede ved kantstenen ved bodegaen. Vidnet så ikke, hvor den anden person, der løb efter offeret, blev af.

Foreholdt ekstra 2 side 106, første og andet afsnit, forklarede vidnet, at han, som han husker det i det dag, kun så, at der var en med kniv. Vidnet så kun to personer efter offeret. De to personer blev stående uden for bodegaen stort set ved trappen i 2-3 sekunder, og derpå løb de af sted. Vidnet så, at offeret blødte, da han var kommet ind på værtshuset.

Udspurgt af advokat Piihlmann forklarede vidnet, at de to personer uden for ikke på nogen måde gav sig til kende eller bankede på døren ind til værtshuset."

F3 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 9:

"...at han den 3. september 2012 opholdt sig sammen med nogle kammerater på . De sad og snakkede. Der kom en person forbi. Det var X2 . Der var nogen, der hilste på ham. X2 i gik igen. Vidnet snakkede ikke med X2

En time efter kom X2 tilbage med tre andre personer og spurgte, hvem "F3 "

var. "F3" er vidnets kælenavn. De tre personer, X2, var kommet med, havde hætter på. De greb fat i vidnet og sagde til ham, at han skyldte penge. Vidnet blev slået. Han ved ikke, om de var alle tre, der slog. Han prøvede at dække sit hoved. Han ved ikke, om han blev slået med knytnæveslag. Udover slagene fik han også "knæ". Vidnet sad ned på en bænk under hele forløbet. Han sad i fosterstilling. Han blev slået eller sparket med knæ i ansigtet. Nogle slag kom nedefra og op, hvorfor vidnet mener, at det var et knæ. Han fik et slag i hovedet, inden han nåede at reagere. I alt fik han 4-5 slag. Det var nogenlunde hårde slag. De slog til. Han kom til at bløde fra øjet, munden og næsen.

Vidnets kammerater sagde, da vidnet havde fået nogle slag, at vidnet havde fået nok. Der blev ikke talt om andet end, at vidnet skyldte penge. Der blev talt noget om, at vidnet skulle med hen til en hæveautomat for at se, om han havde nogle penge på sin konto. Det var efter, at han var blevet slået. Det blev ikke til noget. Vidnet sagde, at han ikke havde nogen penge, og de tog ikke hen til nogen hæveautomat. Vidnet husker ikke, om der blev talt om nogen knallert. Vidnet havde en knallert dengang. Vidnet ved ikke, hvor det stammede fra, at der blev talt om, at han skyldte penge. Det er han heller ikke efterfølgende blevet klar over.

Vidnet husker, at han blev afhørt på Station Bellushøj.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 44, 4. afsnit, forklarede vidnet, at han måske kan have fortalt politiet, at A sagde, at han vidste, at afhørte havde to knallerter, så dem kunne de gå hen og hente nu. Afhørte svarede, at han ikke længere havde de to knallerter, da politiet havde taget dem. Han husker det ikke i dag.

Vidnet mener, at han fik 10 dage til at skaffe nogle penge. Det var vist 5.000 kr. Han husker ikke, om der ville ske noget, hvis han ikke skaffede pengene. Han havde ikke nogen penge, og der skete ikke noget efter, at de 10 dage var gået. Vidnet har ikke været bange efter episoden.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 55, 4. sidste afsnit, afhøring af 13. september 2012, forklarede vidnet, at det er lang tid siden, det foregik, og han husker ikke rigtigt, hvad han fortalte til politiet. X3 havde givet vidnet nogle sorte penge. Det var åbenbart, fordi vidnet var en god ven. Til sidst hed det sig, at det var et lån, og X3 ville have pengene tilbage. De tre personer, der slog vidnet, sagde ikke noget om X3) X3 var ikke med til volden mod vidnet.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 55, 3. sidste afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han har forklaret, at der var en rød Peugeot, der jagtede vidnet. Vidnet ved ikke, hvem det var. Personerne var ude af bilen, men vidnet løb. De var 3-4 personer. Vidnet ved ikke, om personerne i bilen, var de samme som dem, der slog vidnet, men det lød sådan på stemmerne, i hvert fald på

den ene af dem. Vidnet fik ikke set på personerne.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 55, sidste afsnit, forklarede vidnet, at han flyttede til [redacted] i slutningen af september 2012, umiddelbart efter episoden og som følge heraf. Han er ikke blevet opsøgt af nogen. Det er hans familie heller ikke. Han har ikke hørt om, at nogen skulle være efter ham.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 55, 4. sidste afsnit, forklarede vidnet, at det er lang tid siden det foregik, og han husker det ikke i dag.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 60, forklarede vidnet, at han havde en vis frygt for, at de tre, der slog ham, kom igen. Vidnet flyttede derfor til [redacted]. Han var på [redacted] i et halvt år. Han er nu kommet tilbage til sin bopæl. Vidnet har prøvet at trække sagen tilbage. Da vidnet var på [redacted], fik han forevist fotomapper, og den eneste, vidnet kunne genkende, var X2

Vidnet og hans venner har prøvet at udfinde gerningsmændene. De personer, som slog vidnet, var både højere og bredere bygget end de tiltalte.

Advokat Kåre Pihlmann oplæste vidnets forklaring af 11. april 2013 i retten i sagen mod en anden tiltalt i samme forhold, gengivet i ekstrakt 5, side 43.

Vidnet vedstod sin forklaring.

Udspurgt af advokat Mikael Skjødt forklarede vidnet, at det var [redacted] [redacted], der fandt billederne på Facebook. [redacted] havde fundet nogle billeder af personer, der kunne være gerningsmændene. Vidnet fandt senere ud af, at de ikke var gerningsmændene.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke kunne genkende gerningsmændene i fotomapperne. Han fik at vide af politiet på [redacted], at gerningsmændene var i fotomappen, han fik forevist. Vidnet kunne ikke se personernes kropsbygning og højde i fotomappen. Gerningsmændene havde hæfterne trukket op. De var højere og bredere bygget end de tiltalte. Vidnet og [redacted] så nogle måneder senere de tiltalte på [redacted], et sted. Nogle af hans kammerater kender de tiltalte. Vidnet mener, det var de tiltalte T3 og T1 som vidnet så på [redacted].

Foreholdt, at T1 sad varetægtsfængslet, da vidnet skulle have set ham på [redacted], forklarede vidnet, at det så ikke har været T1, vidnet så.

Gennem samtaler med vidnets venner, fandt vidnet ud af, at de tiltalte ikke var gerningsmændene. Vidnet prøvede at bygge en falsk sag op ved at finde nogle forkerte gerningsmænd på Facebook. Det talte han med sine venner om.

[redacted] fandt på Facebook nogle personer, der muligvis kunne passe med

gerningsmændene. Den ene hed vist X\ . Vidnet sagde, at det muligvis godt kunne være dem, og vidnet forsøgte at overbevise de andre om det. Han husker ikke de andres navne, og det var ikke nogen, vidnet havde set før.

Udspurgt af advokat Mikael Skjødt forklarede vidnet, at han så på billederne fra Facebook, før han så fotomappen. Han ved ikke, hvornår V7 gav billederne til politiet. Tiltalte T3'S; kropsbygning og stemme passer ikke med gerningsmændene."

V7 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 9:

"...
Anklageren oplæste vidnets forklaring af 11. april 2013 gengivet i ekstrakt 5, side 43. Forklaringen er afgivet i retten i en sag mod en anden tiltalt om samme forhold

Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende, at han ikke ved, om der både blev slået og sparket på F3 . Det gik så hurtigt. Han ved ikke, hvor mange gange der blev slået. Vidnet var for langt væk til at se, hvem af de tre personer, der slog F3 . Han var måske 20 meter væk.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 68, forklarede vidnet, at han nok har forklaret nogenlunde til politiet som gengivet, men det var ikke helt sådan, det foregik. Der var tre gerningsmænd, og de gav knæ og slag. Det er længe siden, og vidnet husker ikke så godt. Vidnet var rystet, selv om der var gået 1 ½ måned. Vidnet fik ikke oplyst, hvad det betød, at han skrev under på rapporten. Han troede, at det bare betød, at han havde været der. Undervejs havde vidnet 5-6 ændringer til afhøringsrapporten. Han havde ikke nogen ændringer, da han skrev under.

Vidnet blev forevist nogle billeder hos politiet. Vidnet havde fundet nogle billeder på nettet. Det kan godt have været på Facebook. Han søgte ikke på nogen specielt. Han gik nok igennem fælles venner. Måske fandt han tilfældigt frem til et navn. Han husker ikke, hvordan han søgte. Vidnet havde ikke set gerningsmændene før. Der havde været noget i medierne om dem, vidnet havde udpeget. Han husker ikke hvorfor. De personer, vidnet fandt på nettet, mindede på daværende tidspunkt om gerningsmændene. Vidnet har senere fundet ud af, at det ikke var dem. Vidnet har senere tilfældigt set personerne, og det kan ikke være dem. Det vurderer vidnet ud fra kropsbygning og højde.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 72 og 73, forklarede vidnet, at billederne på side 72 og 73 fandt vidnet på Facebook. Personen med flasken og personen med den todelte jakke var dem, vidnet på daværende tidspunkt mente var gerningsmændene. Vidnet er ikke bange for at afgive forklaring. Han er

lige glad.

Vidnet har set billeder af de sigtede på Ekstra Bladet eller et andet sted på nettet, men de blev hurtigt fjernet igen. Vidnet mente da, at det godt kunne være dem. Nogen tid efter hans afhøring hos politiet, mente vidnet, at det ikke var dem alligevel.

Vidnet mener, at han en dag så en af de tiltalte. Han kan ikke huske hvem, måske tiltalte T3 . Adfærd og kropsbygning passer ikke med gerningsmændene.

Vidnet husker ikke, om F3 så billederne, vidnet fandt. Vidnet husker ikke, om han talte med F3 om gerningsmændenes navne.

Vidnet er ikke utryk ved at være i retten i dag, og han er ikke bange for de tiltalte.

Foreholdt fra ekstrakt 5, side 37, forklarede vidnet, at det var det, han forklarede i byretten den 11. april 2013, der er det rigtige.

Det må være en fejl, at han har sagt, at det var F3 , der viste ham billeder fra Facebook. Vidnet husker ikke i dag, hvem der fandt billederne. Vidnet var inde på Facebook og søgte. F3 kan også have vist ham billeder. Det kan godt være de samme billeder, vidnet og F3 har fundet. Han husker ikke i dag, hvordan det foregik.

Vidnet husker ikke, hvem der havde fundet de billeder, politiet havde fået.

Vidnet havde en lille smule ide om, hvem gerningsmændene kunne være. Han havde hørt nogle rygter om, at gerningsmændene kunne være T3 , T1 og X1 . Vidnet troede på det tidspunkt, at det var dem. Vidnet talte med en, der kender de tiltalte. Han sagde til vidnet, at det muligvis kunne være de tiltalte. Vidnet husker ikke, om det var på den baggrund, han fandt nogle billeder på Facebook.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 66 og 67, forklarede vidnet, at han godt kan have forklaret sådan til politiet. Han husker ikke, om han så T1 , ved en netcafé. På daværende tidspunkt var han næsten 100 % sikker på, at T1 var en af gerningsmændene og 95 % sikker på T3 . Senere tænkte han mere på hændelsen og på, at gerningsmændene var kraftigere bygget. I byretten så vidnet alle de tre tiltalte, og de passede ikke i kropsbygning med gerningsmændene, der vejede mere og var højere og kunne ligne nogen på måske 25 år.

Vidnet udtog T1 og T3 , da han så fotomapperne igennem. Han har dengang været ret sikker på, at han udpegede de rigtige gerningsmænd. Men senere fandt han ud af, at han tog fejl.

Foreholdt fra ekstrakt 4 side 68 forklarede vidnet, at de måske var på baggrund af rygterne, at han udpegede T3 og T1..

Det var før, han så fotomappen, at han havde fundet billederne på Facebook sammen med F3 .

Udspurgt af advokat Mikael Skjødt forklarede vidnet, at han ikke husker, om det var en voldssag eller en drabssag, vidnet hørte om i medierne. Vidnet mener, at der var efter medieomtalen, at han og F3 begyndte at søge efter billeder på nettet og fandt T1 og T3 .

Da vidnet og F3 efterfølgende fortalte politiet, at det ikke var de rigtige gerningsmænd, de havde udpeget, fik de at vide, at sagen var videregivet til juristerne, og der derfor ikke var noget at gøre."

V8 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 9:

"Vidnet husker ikke at være blevet afhørt i retten den 11. april 2013.

Anklageren oplæste vidnets forklaring af 11. april 2013 gengivet i ekstrakt 5, side 37, forklaring afgivet i retten mod en anden tiltalt i samme forhold.

Vidnet vedstod sin forklaring og forklarede supplerende, at han ikke husker episoden. Han husker, at F3 blev slået, men ikke af hvem. Han husker ikke, om F3 blev slået med flad eller knyttet hånd. Vidnet så ikke våben.

Vidnet husker ikke, at han blev afhørt telefonisk af politiet den 16. november 2013, eller at han den 21. november 2012 mødte på politistationen og læste forklaringen i gennem.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 143-144, forklarede vidnet, at han ikke husker, om han forklarede som gengivet. Han husker ikke, at personen C holdt en kniv mod F3'S hals.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 145, forklarede vidnet, at han ikke tror, at han har forklaret som gengivet til politiet. Han husker det ikke.

Vidnet husker ikke, at han blev forevist fotomapper på politistationen den 21. november 2013, da han skrev sin forklaring under.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 117, forklarede vidnet, at han ikke husker, hvordan det foregik, da han fik forevist fotomapper hos politiet. Han husker ikke, at han udpegede T1 .

Foreholdt ekstrakt 4, side 138, 6. afsnit, forklarede vidnet, at han ikke

husker, at han udpegede nr. 5 i fotomappen.

Vidnet forklarede, at han har svært ved at huske. Han er ikke bange for noget. Han prøver at forklare om sagen, men husker det ikke. Han fejler ikke noget. Han ryger hash, og måske er det derfor, han ikke husker noget.

Advokat Mikael Skjødt oplæste videre fra vidnets forklaring i retten den 11. april 2013 gengivet i ekstrakt 5, side 37.

Vidnet vedstod sin forklaring.

Udspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han godt kunne huske, hvad der foregik i byretten i april 2013, hvor han godt kunne huske, hvad han havde sag til politiet i september og november 2012

Vidnet husker ikke, hvad der foregik den 3. september 2012 og kan derfor ikke forklare om det. Han er ikke utryg ved at forklare om det, men kan ikke huske det."

V9 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 9:

"... at han ikke tror, at han var til stede på den 3. september 2013. Han kender F3 fra rundt omkring gennem venner. De går ikke i skole sammen. V7 i kender han fra, hvor han bor. V8 bor også i kvarteret.

Vidnet husker ikke, at der var nogle episoder vedrørende F3

Vidnet husker kun fra den dag, at han stod op og tog bad. Han husker ikke nogen episode om aftenen.

Det kan godt passe, at han blev afhørt af politiet om sagen. Han husker ikke, at han læste rapporten igennem og skrev under.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 92, forklarede vidnet, at det måske er ham, der har skrevet under på rapporten.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 87, forklarede vidnet, at han ikke husker den pågældende dag. Han må have røget for meget hash.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 88-89, forklarede vidnet, at han muligvis har forklaret som gengivet. Han har været ør i hovedet den pågældende dag. Det har været nogle forkerte personer, han forklarede om. For et stykke tid siden fandt vidnet ud af, at det ikke var de rigtige. Vidnet har talt med V7 for et stykke tid siden, og vidnet fandt derved ud af, at det ikke var dem, vidnet havde fortalt om til politiet. Vidnet tror, det er nogle drenge,

han ikke har set før, der har gjort det. Han har ikke talt med F3 om sagen. Han husker ikke, hvorfor han fandt ud af, det ikke var de drenge, han fortalte politiet om.

Det var vidnet, der fandt frem til, at det ikke var de rigtige drenge. Det bekræftede V7. Vidnet har ikke rigtig set T1 eller T3 i området efter det passerede. Han har hverken set eller haft kontakt med dem. Vidnet har aldrig forklaret, hvem gerningsmændene var 100%. Udover V7 havde vidnet også talt med nogle andre om, hvem gerningsmændene var. F3 har også fortalt vidnet, at det ikke var dem, vidnet havde fortalt om. Vidnet talte ikke med F3 og V7 om sagen, inden han blev afhørt af politiet. Udsagnet om, at gerningsmændene var T1 og T3, var vidnets egen opfattelse.

Vidnet husker ikke rigtigt, at han har set en fotomappe igennem hos politiet.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 115, forklarede vidnet, at han ikke husker, om han har forklaret som gengivet.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 136, forklarede vidnet, at han ikke husker, hvordan det foregik hos politiet, da han så fotomappen igennem.

Vidnet husker ikke så meget fra dagen, næsten kun fra om morgenen, da han stod op.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 89, næstsidste afsnit, forklarede vidnet, at han må have forklaret til politiet som gengivet, men han kan ikke rigtigt få det til at passe i dag. Han husker næsten kun, at han gik en tur. Vidnet var lidt sur på T1, T3 og X1. De havde ikke gjort vidnet noget. Vidnet vil helst ikke forklare, hvorfor han var sur på dem. X1 skyldte vidnet 20 kr., han havde lånt på en netcafe. Derfor fortalte han politiet, at de havde tæsket F3.

Vidnet tror næppe, han har fortalt politiet noget med en revolver. Måske har han fortalt om en kniv.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 90, forklarede vidnet, at han ikke tror, at han har forklaret som gengivet til politiet. Det mindes han ikke. Han husker ikke så godt. Det har ikke noget at gøre med, at han er bange.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 91, de to sidste afsnit, forklarede vidnet, at han har røget for mange joints og ikke husker, hvad der blev skrevet ned. Han husker, at han blev afhørt af en kvindelig betjent. Han husker ikke rigtig, hvad han forklarede hende. Der kan sagtens være tale om, at han har siddet hos politiet og opfundet en fem sider lang forklaring.

Udspurgt af advokat Skjædt forklarede vidnet, at han ikke ved, om det var

den 14. november 2012, han blev afhørt. Vidnet husker ikke, om han har forsøgt at finde gerningsmændene på Facebook. Det er sjældent, han taler med V7. Han husker ikke at have set på billeder sammen med V7 inden afhøringen. Så ville han have kunnet huske det."

F4 har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 15:

"...at han var og stadig er ansat på institutionen T1 var placeret på T1. Vidnet var i konflikt med nogle af drengene. Han husker ikke, hvad det drejede sig om. T1 sad i sofaen, og vidnet stod bag sofaen. I affekt sagde T1, at han ville gå ned i Istedgade og betale en narkoman for at hælde syre i øjnene på vidnet. Enten sad T1 med ryggen til vidnet på sofaen, eller også havde han rejst sig op, da han sagde dette til vidnet. Vidnet tog truslen alvorligt og fik det dårligt med det. Herefter forlod vidnet lokalet. Vidnet anmeldte det til lederen af T1. På det tidspunkt var der en meget dårlig tone mellem de unge og dem, der arbejdede på stedet, hvorfor de besluttede at anmelde det. Truslen kom, fordi T1 ikke fik sin vilje. Det kan meget vel have noget at gøre med et besøg, T1 ikke fik.

Udspurgt af advokat Pihlmann forklarede vidnet, at han ikke er 100 procent sikker på det med besøget. Der var ikke fysisk kontakt mellem vidnet og T1, og T1 havde ikke fat i vidnets tøj. Ordene faldt meget afmægtigt. T1 sagde, at han havde kraftedeme lyst til at gå i Istedgade for at betale en narkoman til at hælde syre i øjnene på vidnet. Vidnet ved ikke, om T1 kunne finde på det. På det pågældende tidspunkt kunne T1 ikke forlade institutionen, men der var mange telefoner på stedet. T1 sagde ikke noget om, at han ville ringe til en narkoman.

Vidnet talte efterfølgende med T1 i forbindelse med hans arbejde på stedet. Da fremsatte T1 ikke trusler."

VII har under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring ad forhold 15:

"...at han var i praktik på institutionen T1 i februar 2013. Vidnet hørte ikke T1 fremsætte trusler. Han så, at der var en konflikt. Han oplevede, at forrige vidne, F4, og T1 var uvenner. De skændtes. Vidnet ved ikke, hvad det drejede sig om. F4 blev kaldt nogle ting, så som bøsse og pædofil af T1. Vidnet husker ikke, om det var inde på fjernsynsstuen, og vidnet overværede heller ikke episoden på fjernsynsstuen. Vidnet husker ikke konkret, at han blev afhørt af politiet telefonisk i maj måned i år.

Foreholdt fra ekstrakt 4, side 231, forklarede vidnet, at han ikke har fortalt politiet, at han havde hørt T1 fremsætte truslen, og han husker ikke T1 sige noget om syre og Istedgade. Det ville han have husket i dag.

Udspurgt af advokat Piihlmann forklarede vidnet, at han ikke i dag husker den pågældende dag. Han husker, at F4 var trykket af situationen på . Det er ikke noget, han selv har oplevet."

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen vedrørende forhold 1 og 2 bl.a. forevist fotos og dokumenteret personundersøgelse af F1 af den 25. september 2012 fra Retsmedicinsk Institut, Retspatologisk afdeling, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

I skadesjournal fra skadestuen på Bispebjerg Hospital fremgik, at undersøgte ankom på skadestuen ledsaget af politi og brandvæsen den 25-09-2012, kl. 13.30. På dette tidspunkt fremstod han vågen, klar og uden tegn på hjemmerystelse. Der var frie øjenbevægelser, ingen tegn på kraniebrud og undersøgelse af venstre øre var upåfaldende. I højre hånd sås et 4 x 4 cm langt V-formet snitsår, med spidsen gående op i mod tommelfingeren. Undersøgelse for muskeltkraft, nerve- og/eller karskader var normal. Musklen som udgør tommelfingerbalden sås at være overfladisk beskadiget, men med bevaret funktion. Snitsåret blev behandlet med 9 sting.

..."

Der er under sagen vedrørende forhold 3 bl.a. forevist fotos og dokumenteret Obduktionserklæring af F2 af den 26. september 2012 fra Retsmedicinsk Institut, Retspatologisk afdeling, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Konklusion:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste 21-årige, normalvægtige mand af tegn på skarp vold påvist en læsion i venstre side af brystkassen med et indstikssår (1) i den såkaldte midtaksillærline forsættende gennem underhud, bløddelsvævet mellem 9. og 10. venstre ribben, muligt venstre lunge nedadtil, mellemgulvsmusklen, miltens øvre pol, snittende mavesækkens forside, fortsættende gennem venstre nyrekapsel og venstre øvre nyrepol samt næsten komplet overskærende pulsåren til venstre nyre og endende i relation hertil. Stikka-nalens længde er ca. 14 cm. Stikka-nalens retning er nedad, fremad og mod højre.

Denne læsion var frisk og opstået ved skarp vold i live, meget vel ved stik med kniv den 25-09-2012, kl. ca. 11.30, som oplyst i sagen.

...

Dødsårsagen må antages at være forblødning som følge af den påviste stiklæsion i venstre side af brystkassen, herunder specielt blødning fra læsion i milt, nyre og den næsten komplette overskæring af pulsåren i venstre nyre.

..."

Af dødsattest af 3. oktober 2012 for F2 fremgår, at dødstidspunktet var 25. september 2012 kl. 12:37.

Der er under sagen vedrørende forhold 9 bl.a. forevist fotos og dokumenteret politiattest af 21. november 2012 fra F3 henvendelse på skadestuen den 3. september 2012 kl. 21:44, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

5. Det objektive fund:

- 1) Øm hævelse midt på panden over begge øjenbryn.
- 2) Større hævelse omkring venstre øje som ikke kan åbnes, grundet hævelse
- 3) Ømhed over knogle ved venstre øjenhule og kæbeled
- 4) Hævelse og ømhed over næseryggen, ingen skævhed, blod i begge næsebor.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte T1 er ikke tidligere straffet.

Tiltalte T1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 27. september 2012.

Tiltalte T2 er straffet

ved Østre Landsrets ankedom af 4. november 2010 med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, løsladt 2. september 2011 med en prøvetid på 2 år, heraf 12 måneder under tilsyn af Kriminalforsorgen, reststraf 246 dage.

ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 22. maj 2012 med en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, og

ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 2. maj 2013 med en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Tiltalte T2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 27. september 2012 til den 19. november 2012.

Tiltalte T3 er straffet

ved Retten på Frederiksbergs dom af 26. juni 2013 med fængsel i 1 år, heraf 9 måneder betinget, prøvetid 2 år, for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 23, § 288, stk. 1, nr. 1, og § 266. Hjælpeforanstaltninger i medfør af lov om social service § 52. Løsladt den 26. juni 2013.

Tiltalte T3 har om sine personlige forhold forklaret, at han går i 10. klasse. Han følger undervisningen og skal tage eksamen til sommer. Han bor ikke hjemme, men på en institution. Han modtager støtte og har åbne rammer på den institution, hvor han bor. Det vigtigste for ham er fokus på skolen. Han er ved sammen med sin uddannelseslærer fra skolen at lægge en plan for, hvad der skal ske efter 10. klasse.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Alle nævninger og dommere udtaler:

Ad forhold 1-3

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at de tiltalte den 25. september 2012 ca. kl. 11.30 stod sammen på fortovet på i nærheden af . Ved pizzariaet stod en del elever fra de nærliggende skoler, idet det var skolernes spisefrikvarter.

F2 og F1 kom kørende forbi i bil ad med F2 som fører og bemærkede de tiltalte. I hvert fald en af de tiltalte slog ud med armene mod dem. F2 vendte herefter bilen og holdt ind ved kantstenen ud for de tiltalte.

Ca. 14 dage forinden havde F2 og F1 mødt de tiltalte. I den forbindelse havde der været en ordveksling mellem F2 og de tiltalte, som sad i en bil, og hvor den ene af de tiltalte sad med en stor kniv.

Efter at have standset bilen steg F2 ud og gik direkte hen til tiltalte T2. F1 steg tillige ud af bilen og fulgte umiddelbart efter. F2. Mellem F2 og tiltalte T2 opstod et skænderi, som blev til skubberi. F2 tildelte herefter tiltalte T2 et knytnæveslag i ansigtet.

Ved dette indledende forløb og uden at forsøge at forhindre, at der skete yderligere, men ved i stedet at blive stående som en samlet gruppe, må de tiltalte, som nære venner, der så hinanden næsten dagligt, have indset, at situationen kunne udvikle sig til et slagsmål. De tiltalte må således i hvert fald på dette tidspunkt have fået en fælles forståelse for, at de handlede i forening under det videre hændelsesforløb, herunder accepterede at en eller flere af de tiltalte ville bruge kniv. Retten lægger i den forbindelse til grund, at en eller flere af de tiltalte gik med kniv i det offentlige rum. Retten har lagt vægt på, at tiltalte T2 under denne sag i tre forhold er fundet skyldig i at have været i besiddelse af kniv, herunder dagen før episoden, og at en af de tre tiltalte havde en stor kniv i bilen ca. 14 dage før episoden. Endvidere lægges vægt på, at de tiltalte T1 og T3 er kendt skyldig i at have viftet med en kniv i forbindelse med voldsudøvelsen i forhold 9

Retten lægger videre efter bevisførelsen til grund, at tiltalte T3 herefter tildelte F1 et knytnæveslag i ansigtet. Derefter trak tiltalte T1 en stor kniv frem, som de øvrige

tiltalte ikke kunne undgå at se.

Kniven er ikke senere fundet, men det lægges til grund, at det var en kokkekniv på 20-30 cm, hvoraf bladlængden var mindst 12 cm. F1 råbte til F2, at de tiltalte, som stadig stod sammen, havde kniv, og F2 råbte til de tiltalte, at kniven skulle væk. Tiltalte T1 stak herefter ud med kniven, og F1 blev i forbindelse med en afværgemanøvre ramt af kniven på højre tommelfinger. Snittet var et 4x4 cm langt V-formet syningskrævende snitsår, og det lægges som følge heraf til grund, at kniven var meget skarp.

F2 og F1 tog herefter flugten ud på kørebanen. De tiltalte løb efter dem, nu med i hvert fald to knive fremme, da tiltalte T2 også havde trukket en kniv. Tiltalte T3 løb lidt bagved de tiltalte T1 og T2. De tiltalte råbte "så kom" og virkede meget aggressive, som om de ønskede at fortsætte slagsmålet.

Retten lægger endelig efter bevisførelsen til grund, at tiltalte T1 tildelte F2 et enkelt stik, som var dræbende, og som blev givet umiddelbart før eller i forbindelse med, at F2 og F1 flygtede. Stiksåret var på 3,5 cm x 1 cm i venstre side af brystkassen mellem 9. og 10. ribben og med en stikkanal på ca. 14 cm. Dødsårsagen må antages at være forblødning som følge af stiklæsionen, herunder specielt blødning fra læsion i milt, nyre og den næsten komplette overskæring af pulsåren til venstre nyre.

Episoden sluttede ved, at F2 blev lukket ind på et værtshus, der lå lige på den anden side af vejen. De tiltalte T1 og T2 stoppede op tæt ved trappetrinene til værtshuset, hvorefter alle de tiltalte gik hen til bilen for efter deres egen forklaring at bortskaffe F2's og F1's jakker. De tre tiltalte gik herefter samlet fra stedet.

Efter det anførte er de tiltalte skyldige i forhold 1 ved i forening at have tildelt F1 et knytnæveslag i ansigtet og i forhold 2 ved i forening at have tildelt F1 en syningskrævende snitlæsion på højre tommelfinger, alt i henhold til anklageskriftet.

Vedrørende forhold 3 finder retten, at tiltalte T1 er skyldig i manddrab efter straffelovens § 237, ved at have dræbt F2 med et knivstik. Retten har lagt vægt på, at tiltalte T1 ved at stikke en kniv som den omhandlede dybt ind i brystkassen på F2 må have indset, at det var overvejende sandsynligt, at F2 ville afgå ved døden som følge af stikket. Dette bestyrkes af, at tiltalte T1 jagtede F2 efter at have stukket ham.

Vedrørende de tiltalte T2 og T3 finder retten, at forholdet i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, skal henføres under straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, som vold med døden til følge, idet det ikke er bevist, at disse tiltalte har haft forsæt til drab, men alene til grov vold. Retten finder, at det har været påregneligt og forudsigeligt for de tiltalte T2 og T3, at døden kunne indtræffe som en uagtsom følge af knivstikket.

Retten finder efter en samlet vurdering, at det ikke kan lægges til grund, at de tiltalte har handlet i lovlig nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1. Retten finder heller ikke, at straffelovens § 13, stk. 2, kan finde anvendelse.

Ad forhold 4

Efter de tiltalte T1, T2 og T3's uforbeholdne tilståelse, der findes bestyrket ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, findes de tiltalte skyldige i dette forhold.

Ad forholdene 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13 og 14

Efter tiltalte T2's uforbeholdne tilståelse, der findes bestyrket ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, findes han skyldig i disse forhold.

Ad forhold 9

Vidnet F3 har under afhøring hos politiet og senere i retten forklaret, at han 3. september 2012 af tre personer var udsat for vold på den måde og i det omfang som er beskrevet i anklageskriftet. I forbindelse med volden sagde en af gerningsmændene ifølge vidnet F3, at han skyldte dem penge, og at han havde en uge til at skaffe pengene. Vidnet har forklaret, at han ikke skyldte dem penge.

Vidneme V7 og V8 har i retten i det væsentligste bekræftet de faktiske forhold vedrørende voldsudøvelsen, som vidnet F3 har forklaret om.

Efter disse forklaringer sammenholdt med de lægelige oplysninger og fremlagte fotos er det bevist, at vidnet F3 har været udsat for vold som beskrevet i anklageskriftet. Det er endvidere bevist, at han har været udsat for i hvert fald afpresning, jf. straffelovens § 281, nr. 1.

Det er ikke bevist, at der ved volden er anvendt den medbragte kniv. Forholdet henføres derfor i medfør af retsplejelovens § 883, stk. 4, under straffelovens § 244. Det er ikke bevist, at der tillige foreligger forsøg på røveri, jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Vidnerne F3, V8, V9, V7 har alle til politiet afgivet detaljerede forklaringer om hændelsesforløbet. Flere af vidnerne har forklaret til politiet, at de tiltalte T1 og T3 er identisk med to af gerningsmændene, ligesom to vidner under en fotokonfrontation med stor sikkerhed har udpeget de tiltalte T1 og T3 som gerningsmændene.

Vidnerne har i retten ikke vedstået deres forklaring til politiet om identiteten på gerningsmændene. Ingen af vidnerne har imidlertid i retten afgivet en sammenhængende og troværdig forklaring på, hvorfor de fragår deres forklaring til politiet om, at de tiltalte er gerningsmændene

Det er herefter bevist, at de tiltalte T1 og T3 sammen med andre ikke identificerede personer er skyldige i vold efter straffelovens § 244 og afpresning efter straffelovens § 281, nr. 1.

Ad forholdene 12, 16 og 17

Efter tiltalte T1's uforbeholdne tilståelse, der findes bestyrket ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, findes han skyldig i disse forhold.

Ad forhold 15

Efter vidnet V10's forklaring, der er delvist underbygget ved vidnet V11's forklaring, er det bevist, at tiltalte T1 i utilfredshed med, at han ikke fik sin vilje, truede den på Døgninstitutionen ansatte F4 i det væsentligste med de ord, som fremgår af anklageskriftet.

Tiltalte T1 findes derfor skyldig i forholdet.

Thi bestemmes:

Tiltalte T1 er skyldig i forhold 1, 2, 3, 4, 12, 15, 16 og 17.

Tiltalte T1 er delvis skyldig i forhold 9.

Tiltalte T2 er skyldig i forhold 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13 og 14.

Tiltalte T2 er delvis skyldig i forhold 3.

Tiltalte T3 er skyldig i forhold 1, 2 og 4.

Tiltalte T3 er delvis skyldig i forhold 3 og 9.

Sanktionsspørgsmålet

Straffen for tiltalte T1 fastsættes efter straffelovens § 244, § 245, stk. 1, § 237, § 291, stk. 1, § 281, nr. 1, § 119, stk. 1, § 124, stk. 1, jf. til dels § 21, og våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1.

Der er afgivet 8 stemmer for at fastsætte straffen for tiltalte T1 til fængsel i 7 år og 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år.

Efter stemmeflertallet fastsættes straffen til fængsel i 7 år.

Flertallet har lagt vægt på tiltaltes unge alder på gerningstidspunktet og på, at han ikke tidligere er straffet.

Mindretallet har lagt vægt på grovheden af forhold 1-3.

Straffen for tiltalte T2 fastsættes efter straffelovens § 244, § 245, stk. 1, jf. til dels § 246, § 291, stk. 1, færdselslovens § 56, stk. 1, jf. § 117 d, stk. 2, lov om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, liste A, nr. 1, våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 44, stk. 4, jf. § 15, stk. 1, nr. 6, alt jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 8 stemmer for at fastsætte straffen for tiltalte T2 til fængsel i 6 år og 4 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Efter stemmeflertallet fastsættes straffen til fængsel i 6 år.

Flertallet har lagt vægt på, at tiltalte var fyldt 18 år på gerningstidspunktet, og at han tidligere er straffet for lignende kriminalitet.

Mindretallet har lagt vægt på grovheden af forhold 1-3.

Straffen er i medfør af straffelovens § 61, stk. 2, en fællesstraf, som indeholder reststraffen på 246 dage fra prøveløsladelsen den 2. september 2011 fra afsoning af dommen af 4. november 2010.

Da tiltalte er idømt en længerevarende fængselsstraf, er der ikke tilstrækkeligt grundlag for at idømme en tillægsbøde for færdselsforholdene, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4.

Straffen for tiltalte T3 fastsættes efter straffelovens § 244, § 245, stk. 1, jf. til dels § 246, § 291, stk. 1, og § 281, nr. 1, alt jf. straffelovens § 89.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 3 år.

Straffen er en tillægsstraf til straffen i dommen af 26. juni 2013.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på tiltaltes unge alder på gerningstidspunktet og på hans mindre aktive rolle.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 7 år.

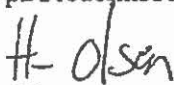
Tiltalte T2 i skal straffes med en fællesstraf på fængsel i 6 år.

Tiltalte T3 ; skal straffes med en tillægsstraf på fængsel i 3 år.

De tiltalte skal i fællesskab betale sagens omkostninger, idet de hver især skal betale salæret til deres respektive forsvarere.

Kari Sørensen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 7. november 2013

Henrik Olsen
kontorfuldmægtig